

GOVERNMENT OF INDIA
NATIONAL LIBRARY, CALCUTTA

Class No. **Ta**
808
Book No. **vi 745a**
N. L. 38.

MGTFC - 81-36 LNL/60-14.9.61-50,000.

NATIONAL LIBRARY

This book was taken from the Library on the date last stamped. A late fee of 1 anna or 6 nP. will be charged for each day the book is kept beyond a month.

N. L. 44.

MGIP Santh.—S1—34 LNL34/58—19-6-59—50,000.

உ
கடவுள்துணை.
அணியிலக்கணம்.

திருத்தணிதை
விசாகப்பெருமானையரவர்கள்
இயற்றியது.

S. அனவரதவிநாயகம் பிள்ளை, M. A., L. T.,
அவர்கள் பரிசோதித்தது.

சென்னை :
ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1906.

விலை அரை-4.

அணியிலக்கணப் பதிப்புரை.

சென்ற நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில், இச்சென்னைமாநகரில், திருத்தணிகை விசாகப்பெருமானையொன்றும், சரவணப்பெருமானையொன்றும் இருவர் புலவர் விளங்கினர். இவ்விருவரும் திருவாவடுதறைக் கச்சிப்ப முனிவரிடத்திற் தமிழ்கற்ற திருத்தணிகைக் கந்தப்பையரென்னும் வீரகாவிகாமணியின் செல்வக் குமாரர்கள். இவர்கள் தமிழ்க் காகச் செந்த நன்மைபை அளவிட்டுரைக்க முடியாது. திருக்குறள் கடைதம் பிரபுலிங்கலீலை முதலிய நூல்களுக்கு உரைசெய்து வைத்ததன் டி இலக்கணத்தை விளக்கச் சில நூல்களும் இவர்கள் பெயரால் வெளிவந்திருக்கின்றன. தற்காலத்து ஜனாபிப்பிராயத்தை யொட்டி இலக்கணத்தை யிருவர் தலையிலும் ஏற்றவேண்டியிருக்கிறதே யொழிய அச்சிட்டுக்காணும் நூலகத்து இதற்கு ஆதாரம் சிறிதுமில்லை.

இ. பி. 1828 - ல் வெளிப்பட்ட இலக்கணச்சுருக்க வினாவிலை யென்னும் நூல் மிக விரிந்தது. எழுத்துச் சொற் பொருள் யாப்பு அணியென்னும் ஐந்திலக்கணங்க ளையும் எடுத்துச்சொல்வது. இந்நூல் திருத்தணிகை விசாகப்பெருமானையர் பெயரால் வெளிப்பட்டிருக்கின்றது. இந்நூற்குச் சிறப்புப்பாயிரம் “இந்நூலாசிரியர் விசாகப்பெருமானையர்க் கிளவலாகிய சரவணப்பெருமானையாரற் சொல்லப்பட்டது” என அந்நூன் முதற்பக்கங்களிற் பொறிக்கப்பட்டு முனது. நூலாசிரியர் தற்சிறப்புப்பாயிரம் கூறும் பொழுதும் “அலகில் சீரெழுத் தாங்கியைத் தறைருவ னமைந்தே” என்றனர். அணியிலக்கணம் அது காதுநீர் தமிழிலுள்ள அணியிலக்கணங்களைத் தழுவது. வடமொழிச் சந்திராலோகத்தைப் பின்பற்றி எழுதப்பட்டபடியால் இலக்கணச்சுருக்க வினாவிலை யாசிரியர் வடமொழி வல்லாருதவிபெற்ற அப்பா கத்தை யெழுதினதென்பதற்கு “இதனுள் அணியிலக்கணம் புதுர் சீதாராம சாஸ்திரியாரற் பரிசோதிக்கப்பட்டது”

என்னும் வாக்கியம் சான்று பகரும். இதனாலேயும் விசாகப்பெருமானையே வினாவிடை முழுதிற்கும் ஆசிரியரென்பதும், சாவணப்பெருமானையர் ஆசிரியரல்லரென்பதும் தெளிவாக விளங்கும்.

இனி, சின்னாட் சென்ற பின் வினாவிடைக் கண் தமிழ் கற்பார் ஆதாம் குன்றியதுபோலும், வினாவிடை யாசிரியர் தாமே பாலபோதவிலக்கணம் என வேறொரு நூல் செய்தனர். இந்நூலின் ஐந்தாம் பதிப்பு கி. பி. 1870 - ல் அச்சிடப்பட்டது ஒரு பிரதிகண்டேன். இப்பாலபோத விலக்கணத்து யாப்பும் அணியும் காணப்படிலும், எழுதியவர் எழுத்துஞ் சொல்லுந்தான் எழுதியதாகத் தோன்றுகின்றது. இதற்கு அதனுள், “இந்நூல், எழுத்ததிகாரம், சொல்லதிகாரம், புணர்ச்சியதிகாரம், தொடர்மொழி யதிகாரம் என நான்கு திகாரங்களாக வகுக்கப்படும்” என்னும் வாக்கியமே சான்று. அன்றியும், தொடர்மொழி யதிகாரத் திறுதியில் “தொடர் மொழி யதிகாரம் முற்றுப்பெற்றது. திருத்தணிகைக் கந்தப் பையர் குமாரசாரிய விசாகப்பெருமானையால் இயற்றப்பட்ட பாலபோத விலக்கணம் முடிந்தது முற்றும்” என்று வரும் வாக்கியமும் இதனை நிறுத்தும். யாப்பதிகாரமும் அணி யதிகாரமும் வினாவிடையி லுள்ள படியே வினாக்களை மட்டுந் தள்ளி அச்சிட்டுச் சேர்க்கப்பட்டன போலும்.

வடமொழியலங்கார சாஸ்த்ரத்தைப் பின்பற்றிச் செய்த இவ்வணியதிகாரத்துள் பொருளணிகள் நூற்றினிலக்கணமும் சேர்வையணி கலவையணிகளி னிலக்கணமும் கூறப்பட்டன. வடமொழிச் சுலோகங்களின் மொழிபெயர்ப்பும் தமிழ் நூல்களினின் றெடுக்கப்பட்டனவுமாய் உதாரணச் செய்யுள்கள் 220-வரை காணப்படுகின்றன.

இந்நூலாசிரியர் விளங்கியது சென்ற நூற்றாண்டி லாயினும் இலரது சரித்திரம் யாண்டும் கோத்து எழுதப்பட்டிராமை நம்மனோர்க்குப் பொதுவாகச் சரித்திரங்களிடத்துள்ள

அணியிலக்கணப் பதிப்புரை.

அசிரத்தையைக் காட்டும். இவ் வணியிலக்கணத்தைச் சில வாண்டுகளின் மூன் தனிதூலாக வெளிப்படுத்திய தமிழ்ப் பண்டிதர் எக்காடு இரத்தினவேலு முதலிபாசுவர்கள் இந்நூலாசிரியரது பிறப்பு வரலாற்றை ஒருவாறு கூறியிருக்கின்றனர். அது வருமாறு. “திருத்தணிகைப் பதியில், வீரசைவ ருலோத்பவராய்க் கல்விபறி வெழுக்கக்களிற் சிறந்து, திருவாவடு துறையா திணத்துக் கச்சிப்பமுநிவர் வழியி லிலக்கிய லிலக்கணங்களை பாராய்ந்த கந்தப்பையசென்பவ ரொருவரி ருந்தனர். அவர் இல்லறமேற்கொண்டு சில்காலொழுது மகப் பேறடையாது மனமாழ்கி, தன் மனைவி தேய்வயானையம்மை யோ டுடன் பிறந்த வள்ளியம்மையை மணந்து பின்னுஞ் சிலவருடங்கள் கழித்து, இருவரி லொருவர்பாலும் புத்தி ரோற்பவங் கைகூடாது கலலைக்கடலுளாழ்ந்து, தமது சீடர் கட்டுக் கல்வி பயிற்று வதிலேயே மனத்தைச்செலுத்தி ஒரு வாறு துணிவு கொண்டனர்.

“இவரிங்நனமிருக்க: இவர் மனைவியரிருவருந் தணிகை யம்பதிக் கருகிலுள்ள ஊருணி யொன்றினின்று நீர் முகந்து வரச் செல்லுகையில், அவர்கள் கட்புலனுக்குத் தோற்றிய வேங்கடமலையை நோக்கித் தணிகாசலபதியை வெறுத்தார் போல, இச்செங்கல்வராயனுக்கு நம்மிது கருணையில்லைபோ லும், இனி வேங்கடத் திறைவனேனும் நமக்கு ஂன்மக்களை யருளாது வெணச் சம்பாவித்துச்சென்று, நம்மிடத்துக்குழ ன்தை புதிப்பின், திருமாளின் பெயரையதற் களித்துமெனத் தீர்மானித்துக்கொண்டு விட்டைபடைந்தனர். சின்னூட் செ ன்ற பின்னர் அவ்விரு சகோதரிகளுங் கருப்பவதிகளாய் மு றையே ஒவ்வொரு ஆண்மகவைப் பெற்றனர். ஆப்பிள்ளைகள் ஒருவர்க்கொருவர் ஒருநாளின் வித்தியாசத்தாலேயே முத் தோ ரிளையோ ரொனப்பட்டனர். அவ்விரு சிறுர்க்கும் தந்தை தமது மார்பின்படி விசாகன் சரவணன் என நாமகரணிஞ் செப்பப் பத்தனிக்கையில், அவர் மனைவியர் திருப்பதி மலையை க்கண்டு தங்களுட்மீர்மானித்த வகையை வெளியிட், ஐயா

அரசியலக்கணப் பதிப்புரை.

வர்கட் ணைந்தித் தாம் விரும்பிய நாமங்களுடன் பெருமா ளென்பதைப் புணர்த்தினர். அதனான் விசாகப்பெருமானையர் சரவணப்பெருமானையோன வழைக்கப்பட்டனர்.

“இச்சீகாதார்களிருவரும் மிக்க ஒற்றுமை யுடையா ய்த் தமது தந்தையாரிடம் பலநூல்களைக் கற்று, பின்னர்ச் சென்னை நகரை யடைந்து சஞ்சீவிராயன்பேட்டையில் வர் ழந்திருந்த இலக்கணக்கடலாகிய இராமாதுஜ கவிராயரிடம் நன்னூன் முதலிய பன்னூல்களும் பயின்று கற்றோர் மதிக் கத்தக்க வித்துவனிகாமனிக ளாயினர்.”

இவ்விருவருள் விசாகப்பெருமானையர் நெடுங்காலம் சென்னை யூனியர் விட்டி பென்னும் சகல சாஸ்திர கல்விச் சாஸ்திரில் தமிழ்த்தலைமைப் புலமை நடாத்தினர். சரவணப் பெருமானையர் சில காலம் நூல்கள் செய்துகொண்டும் மாண வர்க்குப்பாடஞ் சொல்லிக்கொண்டு மிருந்து இளமையிலே யே காலஞ்சென்றனர். பல வேதாந்த நூல்கள் செய்தவரும் சில நூல்களுக்கு விருத்தியுரை செய்தவருமாகிய ஈசூர் சச்சி தானந்த பிள்ளையென்பவர் இவரிடத்துத் தமிழ் கற்றவரு ளொருவர். நன்னூற்கு முதலிற் காண்டிகையுரை செய்தவர் விசாகப்பெருமானையர் என்பதும் ஞாபகத்தில் வைக்கத்தக் கது. இது வெளிப்பட்ட பின்னர்த்தான் இஷ்ராகியிர் இரா மாதுஜ கவிராயர் இராமாதுஜ காண்டிகை யெனப்படும் விரு த்தியுரை யொன்று செய்து ௧௮. 1847-ல் வெளிப்படுத்தி னர்போலும். ஆறுமுக நாயலர் காண்டிகையும் பின்னர் வெ ளிப்பட்டதுவே.

தமிழ்ப்புள்ளிதர் இரத்தினவேலுமுதலியாரவர்கள் பதி பு அகப்படுத்த ளருமையாய் விட்டபடியாலும், மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப்பதிப்பு கருநாடக வெளியுக்கை யதுஸரித்திரு பப்திர். நற்கால மாணவர்க்குப் பெரும்பயன் செய்வாமை யானும் இப்பதிப்பு வெளிப்படுத்தலாயிற்று. S. A. P.

அணியகார்தி

(ஸம்ஸ்க்ருத நாமங்களுடன்).

—(0)—

அணிகளின் பெயர்.	ஸம்ஸ்க்ருத நாமம்.	பக்கம்.
அகமலர்ச்சியணி	... உல்லாஸம்	... 51
அரசனமாஸையணி	... ரத்னாவணி	... 54
இகழ்ச்சியணி	... அவஜ்ஞா	... 52
இயைபின்மையணி	... அக்ஷயம்	... 3
இலேசலணி	... லேஸம்	... 58
இளையணி	... உத்தரம்	... 57
இன்பவணி	... ப்ரஹ்மக்ஷணம்	... 50
இன்மைவிற்சியணி	... விநோக்தி	... 22
உடனிகழ்ச்சியணி	... ஸுதேஹாக்தி	... 22
உயர்வுவிற்சியணி	... அதிஸயோக்தி	... 18
உய்த்துணர்வணி	... ஸம்பாவனா	... 49
உருவவணி	... ரூபகம்	... 5
உலகவழக்குவிற்சியணி	... லோகோக்தி	... 60
உவமையணி	... உபமா	... 1
உறழ்ச்சியணி	... விகல்பம்	... 44
எடுத்துக்காட்டுமையணி	... த்ருஷ்டாக்ஷம்	... 19
எதிரிலையணி	... ப்ரதிபம்	... 4
எதிர்மறையணி	... ஆக்ஷேபம்	... 81
எளிதினமுடிபணி	... ஸமாதி	... 45
எதுவணி	... ஜேமத்	... 68
ஐயவணி	... ஸந்தேஹம்	... 8
ஒப்புமைச்சுட்டவணி	... துஸ்யயோக்தி	... 16
ஒழித்துக்காட்டணி	... பரிஸங்க்யா	... 44
ஒழிப்பணி	... அபந்தாதி	... 9
ஒற்றையணி-மாலையணி	... ஏகாவணி	... 41

அணியகராதி (ஸம்ஸ்கிருத காமங்களுடன்).

அணிகளின் பெயர்.	ஸம்ஸ்கிருத மம்.	பக்கம்
ஒன்றற்கொன்றதவியணி	... அப்யோர்யம்	... 89
கரவுவெளிப்படுப்பணி	... பிநிதம்	... 58
கருத்துடையடைபணி	... பரிகரம்	... 23
கருத்துடையடைகொளி	... பரிகராங்குரம்	... 24
கலனவயணி	... ஸங்கரம்	... 66
கற்றோர்சுவிற்சியணி	... ப்ரௌடோக்தி	... 44
காட்சியணி	... சிதர்ஸநா	... 20
காரணமாலையணி	... காரணமாலா	... 41
காரணவாராய்ச்சியணி	... விஸேஷோக்தி	... 34
குறிநிலையணி	... முத்ரா	... 53
குறிப்புநவிற்சியணி	... கூடோக்தி	... 59
கூடாமையணி	... அஸம்பவம்	... 34
கூட்டவணி	... ஸமுச்சயம்	... 44
சிறப்பணி	... விஸேஷதம்	... 56
சிறப்புநிலையணி	... விஸேஷம்	... 39
சிறுமையணி	... அல்பம்	... 39
சுருங்கச்சொல்லணி	... ஸமாஸோக்தி	... 23
சேர்வைவயணி	... ஸம்ஸ்ருஷ்டி	... 64
தகுதியணி	... ஸமம்	... 37
தகுதியின்மையணி	... விஷமம்	... 36
தற்குறிப்பணி	... உத்ப்ரேக்ஷா	... 10
தன்ருண்மிகையணி	... அதுருணம்	... 55
தன்மைநவிற்சியணி	... ஸ்வபாவோக்தி	... 61
திரிபணி	... பரிணாமம்	... 7
துன்பவணி	... விஷாதகம்	... 50
தொடர்நிலச்செய்யுட்குறி	... காவ்யலிங்கம்	... 46
தொடர்நிலச்செய்யுட்பொருட்பேறணி	... காவ்யார்த்தாபத்தி	... 46
தொடர்பின்மையணி	... அஸங்கதி	... 35
தொடர்முழுதுவமையணி	... ப்ரதிவஸ்துபமா	... 18
தொல்லுருப்பெறுவணி	... பூர்வருபம்	... 54
விகழ்வினவிற்சியணி	... பாவிசம்	... 61

அணிகளின் பெயர்.	ஸம்ஸ்கிருத நாமம்.	பக்கம்.
நிரனிநையணி	... யதாஸங்க்யம்	... 43
நினைப்பணி	... ஸம்ருதி	... 8
நுட்பவணி	... ஸங்க்ஷமம்	... 58
பலபடப்புனைவணி	... உல்லேகம்	... 7
பல்பொருட்டுசொற்றொடரணி	... ப்ரவேஷா	... 25
பிரிதிலைவிற்கியணி	... சிருத்தி	... 62
பிறிதாராய்ச்சியணி	... விபாவநா	... 32
பிறிதின்குணம்பெறலணி	... தத்குணம்	... 54
பிறிதின்குணம்பெருமை	... அதத்குணம்	... 55
பிறிதினவிற்கியணி	... பர்யாயோக்தம்	... 28
பின்வருவினக்கணி	... ஆவ்ருத்திதீபகம்	... 18
புகழ்பொருளுவமையணி	... உபமேயோபமா	... 8
புனைவிலிபுகழ்ச்சியணி	... அப்ரஸ்ததப்ரஸம்ஸா	... 26
புனைவுளிலினைவணி	... ப்ரஸ்துதாங்குரம்	... 28
பெருமையணி	... அநிகம்	... 38
பொதுமையணி	... ஸாமாந்யம்	... 56
பொய்த்தற்குறிப்பணி	... மித்யாத்யவஸிதி	... 49
மடங்குதனவிற்கியணி	... வக்ரோக்தி	... 61
மயக்கவணி	... ப்ராந்தி	... 8
மலர்ச்சியணி	... விகஸ்வரம்	... 18
மறையாமையணி	... உந்மீலிதம்	... 56
மறைவணி	... மீலிதம்	... 56
மற்றதற்காக்கலணி	... வ்பாகாதம்	... 40
மாலையினக்கணி	... மாலாதிபகம்	... 42
மாற்றுதிலையணி	... பசிவ்ருத்தி	... 43
மிருதிகவிற்கியணி	... அத்யுத்தி	... 62
முரண்வினைந்தழிவணி	... விரோதாபாஸம்	... 32
முறைவிற்படர்ச்சியணி	... பர்யாயம்	... 48
மேன்மேலுயர்ச்சியணி	... ஸாரம்	... 42
யுத்தியணி	... யுத்தி	... 60
வஞ்சகவிற்கியணி	... வ்யாஜோக்தி	... 58
வஞ்சப்பழிப்பணி	... வ்யாஜநிந்தா	... 80

அ அணியகராதி (ஸம்ஸ்கிருத வாரங்களுடன்).

அணிகளின் பெயர்.	ஸம்ஸ்கிருத வாரம்.	பக்கம்.
வஞ்சப்புதழ்ச்சியணி	... வ்யாஜஸ் துதி	... 29
வஸுலோர்வவீற்சியணி	... செகோக்தி	... 60
வனப்பு நிலையணி	... வலிதம்	... 49
விதியணி	... விதி	... 63
வியப்பணி	... விசித்ரம்	... 38
விஸக்கணி	... ப்ரதிஷேதம்	... 68
வினக்கணி	... தீபகம்	... 17
விதல்கோளணி	... ப்ரத்யாகம்	... 45
வினைமுதல்கினக்கணி	... காரகதீபகம்	... 45
விதுகோளணி	... உதாததம்	... 62
வெளிப்படையித்சியணி	... விவ்ருதோக்தி	... 59
வேண்டலணி	... அதுஜ்ஞா	... 52
வேற்றப்பொருள்வைப்பணி	... அர்த்தாக்தரந்யாஸம்	... 47
வேற்றுமையணி	... வ்யதிருகம்	... 21

கடவுள்தனை,

அணியிலக்கணம்

அணி பெண்பது செய்யுட்டு அழகு செய்துகிற்பதாம்.

அவ்வணி பொருளணியுஞ் சொல்லணியுமென இரு வகைப்படும். இவ்விரண்டிலும் பொருளணியே சிறப்புடைத் தாம்.

பொருளணி.

அப்பொருளணி உவமையணிமுதல் ஏதுவணி இறுதி யாக இறும். அவற்றிற்கு முறையே பெயரும் விதியும் உதா ணமும் வருமாறு:—

1. உவமையணி.

அஃதாவது, இரண்டு பொருள்களுக்கு ஒப்புமையை விளக்கச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் உபமாலங்கார மென்பர். இவ்வணி விரியுவமையுந் தொகையுவமையு மென இருவகைப்படும்.

(1). விரியுவமை.

உபமானீழும் உபமேயமும் பொதுத்தன்மையும் [உள மையுருபும் ஆகிய நான்கும் விரிந்துவீருவதாம்.

உ-ம், “புல்போலு மின்சொற் பவனம்போற் செந்துவர்வாய்ச்
செல்போற் பிறழுந் திருநெடுக்கண்-மேலாம்
புயல்போற் கொடைக்கைப் புனளுடன் கொல்வி
யயல்போலும் வாழ்வ நவர்.”

இதில், பால்போதும் இன்சொல் என்பீழி, பால் - உப
மானம், சொல்-உபமேயம், இனிமைய-பெரிதுத்தன்மை,
போதும்-உவமையுருபு.

(2). தொகையுவுமை.

உபமேயம் ஒழிந்த முன்றலுள் ஒன்றும் பலவுந் தொ
குதலா லாகிய ஏழுமாம். அலை உருபுத்தொகை, பொதுத்
தன்மைத்தொகை, பொதுத்தன்மை யுருபுத்தொகை, உப
மானத்தொகை, உருபுபமானத்தொகை, பொதுத்தன்மை
யுபமானத்தொகை, பொதுத்தன்மையுருபுபமானத்தொகை
எனப் பெயர்பெறுமென் றறித.

உ-ம். “புயற்குருங் குழலாள் காத்தட்போதினை நிகர்க்குங் கையாள்
கயற்கணுள் முகத்திற்கொப்பாக்காந்தகொள் பொருளுண்டோ
வாய்சிவப்புளதொன்றில்லை நாசிபோல்வதம்ற்றாகும் [வாய்
குயிற்செவியினுள் பாவைகுணத்தையார் குறிக்கவல்லார்.]”

இதில் அவ்வேழும் முறையே காண்க.

[முறை:

புயற்குருங்குழலாள்.

காத்தட்போதினை நிகர்க்குங்கையாள்.

கயற்கணுள்.

முகத்திற் கொப்பாப் காந்திகொள் பொருளுண்டோ?

வாய்சிவப்புளதொன்றில்லை

நாசிபோல்வதம் அற்றாகும்.

குயிற்செவியினுள்.]

காத்திகொள் பொருளுண்டோ என்புழி, பொருள்
உலகத்தில் உளதாகவும் இல்லையெனலால் உபமானத்தொகை
வாயிற்று. குயிற்செவியினுள் என்புழி, குயிலினது இசை
போதும் மதுரமாகிய செவியினுள் என விரித்துரைக்க
வேண்டுதலால், குயிலினது இசை உபமானமாம்.

வடநூலார் பொதுத்தன்மையை ஸாதாரண தர்ம மென்றும், உலகமயுருப உபமாலாசகமென்றும், ஒப்பு மையை ஸாம்யமென்றும் ஸாத்ருசியமென்றும் கூறுவர்.

“பேரூபப் புரைய ஒப்ப உறழ்
மானக் கடுப்ப இலைய ஏய்ப்ப
நேர கிர அன்ன தூண்
என்பவும் பிறவும் உவமத் தருபே.”

2. இலையின்மையணி.

அஃதாவது, “ஒருவாக்கியத்துள் ஒரு பொருளையே உபமானமாகவும் உபமேயமாகவுஞ் செல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் அந்நவயாஸங்காரமென்பர். தண்டியாசிரியர் பொதுநீங் குவமை பெனபர்.

உ-ம். “தேனே யணையமொழிச் சேயிழையாள் செவ்வியினற்
ருனே யுவமை தனக்கு.”

இதில், இப்பொருளுக்கு ஒப்பு இரண்டாவது ஒன்றில் லேபென்பது கருத்து.

3. புகழ்பொருளுவமையணி.

அஃதாவது, இரண்டு வாக்கியங்களுள் முன்னதில் உபமானமாகச் சொல்லப்பட்டதைப் பின்னதில் உபமேயமாக் கியும், உபமேயமாகச் சொல்லப்பட்டதை உபமானமாக் கியுஞ் சொல்லுதல். இதனை வடநூலார் உபமேயோபமர்ஸங் காரமென்பர். தண்டியாசிரியர் இதரவிதரமென்பர்.

உ-ம். “தீன்புடை யறிகர்த் தோங்கு நீன்பொரு
ளின்புடைப் பொருணிகர்த் தோங்கு மெய்தறந்
தன்புடைக் கடலுடைத் தரணி யோர்க்கெலா
மன்புடை முறைசிதத் தனிக்கு மண்ணலே.” என வரும்.

அன்றியும்,

“கனிக்குங் கயல்போலு கின்கணின் கண்டீபிற்
கனிக்குங் கயலுங் கனிவாய்த்-தனிர்க்கொடியே
தாமரை போன்மலநு கின்முக கின்முகம்போற்
ருமையுஞ் செவ்வி தரும்.”

எனத் தொன்று தொட்டுவரும் உபமாநோப மேயங்
களை அவ்வாறு சொல்வதும் அது. இதன்கருத்து மூன்று
வது ஒப்பது ஒன்று இன்று என்பதாம்.

உபமேயம் வர்ணியமென்றும், புகழ்பொருளென்றும்,
புனைவுளியென்றும்; உபமானம் அவர்ணியமென்றும், அல்
பொருளென்றும், புனைவி யென்றுஞ் சொல்வப்படும்.

4. எதிர்நிலையணி.

அஃதாவது, உபமானத்திற்குக் குறைவுதோன்றச் சொ
ல்லுதலாம். இது உலமையணிக்கு எதிரியதாய் நின்றலின்
அப்பெயர்த்து. இதனை வடநூலார் ப்ரதீபாலங்காரமென்பர்.
இவ்வணி ஐந்துவகைப்படும்.

(1). உலகத்தில் உபமானமாய் பிசுத்தமாக வழங்கு
கின்ற பொருளை உபமேயமாகிச் சொல்லுதல்.

உ.ம். “அதிர்தடல்குழ் வையத் தணங்குமுகம் போல
மதியுஞ் செயுமே மகிழ்.”

(2). அவர்ணியத்தை உபமேயமாகக் காட்டி வர்ணி
யத்தை இகழ்தல்.

உ.ம். “பென்செருக்கை மாற்றுமெழிற் பூவை திருமுகமே
யுன்செருக்குப் போது மொழிகலினிக் - கொன்செருக்கு
மிக்கமக ரக்கடற்பூ மிக்கண் மகிழ்செயலா
பொக்கு மதியு முனை.”

(3). வர்ணியத்தை உபமேயமாகக்காட்டி அவாணி
யத்தை இகழ்தல்.

உ-ம். “ஆற்றறுறுகொலைவி லாரெனக்கொப் பென்றத்தோ
கூற்றுவி வீன்செருக்குக் கொன்றென்றாய் - சாற்றுவிவிலே
வெண்டிரைசூழ் ஞால மிசையுனக்கொப் பாகவே
யொன்பொடிதன் னீள்விழியு முண்டு.”

(4). வர்ணியத்தோடு அவர்ணியத்திற்கு ஒப்புமை இன்
தெனச் சொல்லுதல்.

உ-ம். “ஐறைவி மதுரமொழிக் கின்னமுதொப் பாமென்
தறைவ தபவாத மாம்.”

(5). உபமானத்தை வினென்று சொல்லுதல்.

உ-ம். “செங்கயற்க னாயுன் றிருமுகத்தைநீ பார்ப்பவர்க்குப்
பங்கயத்தா லுண்டோ பயன்.”

5. உருவகவணி.

அஃதாவது, உபமையத்தில் உபமானத்தை ஒற்றுமை
யினாலாவது அதன் செய்கையினாலாவது ஆரோபித்தலாம்.
இதனை வடநூலார் ரூபகாலங்கார மென்பர். ஆரோபமாகவது
உபமான உபமையங்களின் அபேதவுணர்ச்சி. இவ்வணி ஒற்
றுமை யுருவகம், அதன்செய்கை யுருவகம் என இருவ
கைப்படும். இவற்றை வடநூலார் அபேதரூபக மென்றும்,
தாதரூப்யரூபகமென்றுங் கூறுவர். அவ்விரண்டும் மிகை,
குறை, அனைவழிமை என்பவைகளான் மும்முன்றும்.

(1). மிகையொற்றுமை யுருவகம்.

உ-ம். “உயர்புத்தூவ் கோளு முருவுடைய மா”
னவழிகை நாடுமென் கண்.”

இதில், மாரணுக்கு உருவம் மிகையாகச் சொல்லப்பட்டது.

(2). குறையொற்றுமை யுருவகம்.

உ-ம். “எல்லாரு மேத்தபுக மேத்தவிவ நெற்றிவிழி
யில்லாத சக்கரணையாட்.”

இதில், சங்கரற்கு நெற்றிக்கண் குறைவாகச் சொல்லப்பட்டது.

(3). அனையிலோற்றமையுருவகம்.

உ-ம். “பவக்கடல் கடந்து முத்தியங் கரைபிற்
படர்பவர் திகைப்பற கோக்தித்
தவக்கல னடத்த வளர்த்தெழுஞ் சோண
கைவனே கயிலைப் பகனே.”

இதில், கடல்முதலியவை மிகை குறைவின் நிச் சமனாகச் சொல்லப்பட்டன.

(4). மிகையதன்செய்கை யுருவகம்.

உ-ம். “மங்கை வதன மதியற் களக்கமுடைத்
இங்கனோ மிக் கென்னல் செய்யும்.”

இதில், முகமதிக்குக் களங்கமில்லாமை அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டது. சுண்டு முகமதி யென்பதற்குச் சந்திரனது செய்கையையுடைய முகமெனப் பொருள் கொள்க.

(5). குறையதன்செய்கை யுருவகம்.

உ-ம். “பெருதிகைசேர் தண்பாற் புணரிபிற வாவே
செருருவினும் மாதென் றணர்.”

இதில், இத் திருவுக்குப் பாற்கடலிற் பிறத்தல் குறைவாகச் சொல்லப்பட்டது.

(6). அனையிலதன்செய்கை யுருவகம்.

உ-ம். “ஐம்மான் முகமதியே யின்பு செய்யுமதன
லம்மா மதிப்பவனென் னும்.”

இதில், முகமதிக்கு மிகையுங் குறையுங் சொல்லாமற் சமஞ்செய்தது காண்க.

6. திரிபணி.

அஃதாவது, உபமானப்பொருளானது அப்பொழுது நிகழ்கின்ற செஷ்டாகபிற் பயன்படுத்தற்பொருட்டு உபமேயத் தின் உருவத்தைக்கொண்டு பரிணமித்தலாம். இதனை வடநூலார் புரிணுமாலங்கார மென்பர்.

உ-ம். “செய்ய வடிக்கமவத் தாவத் திருத்திழையான்
பைய நடந்து பசும்பொழிலுத்-தய்ய
வலர்கட் குவணியினு னேன்கிவகத் தன்பிற்
செவசொற் றனளே தெரிந்து.”

இதில், கமலமூக் குவணியுமாகிய உபமானப் பொருள் அள் நடத்தலு நோக்கலுமாகியசெய்கையி லுபயோகித்தற்கு உபமேய ரூபத்தைக் கொண்டு திரிந்தன. அடியருக்கொ ண்டு திரிந்த கமலமெனவும், கண்ணுருக்கொண்டு திரிந்த குவணியெனவும் விரித்துரைத்துக்கொள்க.

7. பலபடப்புனைவணி.

இதனை வடநூலார் உல்லேகாலங்காரமென்பர். இவ் வணி இருவகைப்படும்.

(1). ஒரு பொருளிற் பலரும் பலதருமக்கனிஞ்சேல பல பொருள்களை யாரசோபித்தல்.

உ-ம். “ஆரணம், காணென்ப ரந்தனார் யோசிய ராகமத்தின்
காரணம் காணென்பர் காழகர் காரண னூலதென்ப
சேரணம் காணென்ப ரெண்ண செழுத்தென்ப’ரின்புலவோர்
சேரணக்காயிற்றம்பலக்கோ கவையச்செய்யினே” எனவரும்.

(2). ஒருவரே ஒருபொருளில் விஷய பேதங்களிற் பலபொருள்களை யாரசோபித்தல்.

உ-ம். “தெவ்வு மதிற்றனதன் செய்யுகொடை யிர்கண்ணன்
கல்விதனிற் சேடனியன் காண்.” என வரும்.

“நருமன் தண்ணளி யாற்றன், திண்கயால்
வருணன் கடற்றயிர் மாற்றலின் வாமனே
யருமை பாலமு கிற்கணை பைந்துடைத்
திரும கன்றிரு மாரில மன்னனே.” இதுவும் அது.

8. நினைப்பணி.

அஃதாவது, ஒருபொருளைக்கண்டு ஒப்புமையினாலே மற்றொருபொருளை நினைத்தலாம். இதனை வடநூலார் ஸ்மிருதிமதலங்கார மென்பர்.

உ-ம். “காதலுறு கஞ்சமலர் கண்ட வெனதுமனங்
கோதைமுகந் தன்னைநினைக் கும்.”

9. மயக்கவணி.

அஃதாவது, ஒப்புமையினாலே ஒருபொருளை மற்றொருபொருளாக அறிதலாம். இதனை வடநூலார் ப்ராந்திமதலங்கார மென்பர். பிராந்தியாவது அது ஆகாததை அதுவென அறிதல்.

உ-ம். “மழைக்கண் மங்கைவர் பயிற் றா மாகத மணியி
னிழைத்த செய்குன்றின் பைங்கதிர் பொன்னிலத் தெய்தக்
குழைத்த பைந்தரு நீழலிற் குயவுமா னினங்க
டழைத்த புல்லென விரைவொடு தனித்தனி எறிக்குட்.”

இதில், மாகத மணிக்கதிளைப் புல்லென அறிந்தது.

10. ஐயவணி.

அஃதாவது, ஒப்புமையினாலே ஒருபொருளைக்கண்டு இதனோ அதுவோவென்னச் சந்தேகித்தலாம். இதனை வடநூலார் ஸந்தேஹாலங்கார மென்பர்.

உ-ம். “தாதன வி வண்டு தடுமாறுந் தாமரைகொன்
மாதர் விழியுவுவும் வாண்ருகங்கொல்—யாதென்
நிருபாற் கவர்வுந் திடைபூர் லாடி
வொருபாற் படாதென் னுளம்.” என வரும்.

11. ஒழிப்பணி.

அஃதாவது, ஒருதருமத்தை யாரோபித்தற் பொருட்டு ஒரு தருமத்தை மறுத்தலாம். இதனை வடநூலார் அபஹ்ருத்யலங்கார மென்பர். [வடநூற்படி ஒளிப்பணியாம்.] இவ்வணி அறுவகைப்படும்.

(1). வெற்றெழிப்பு.

அஃதாவது, உபமான தருமத்தை யாரோபித்தற்கு உபமேயதருமத்தை யொழித்தலாம்.

உ-ம். “மதியன் நிதுபுகவின் வானதீயிற் றேன்றும்
புதியதொரு வெண்கமலப் பூ.”

(2). காரணவொழிப்பு.

அஃதாவது, மேற்சொல்லப்பட்ட ஒழிப்பே காரணத்தோடு கூடிவருதலாம்.

உ-ம். “பேரங்கு வெம்மை பொழிதவி னாலிது
திக்க ளன்று தினகரன் றானன்று
கங்கு லாகவி னாற்கட னின்றெழீஇத்
தங்கு மும்வட வைத்தழ லாகுமே.”

(3). வேறுபாட்டொழிப்பு.

அஃதாவது, வர்ணியத்தி லாரோபித்தற் பொருட்டு மற்றொரு பொருளின் தருமத்தை யொழித்தல்.

உ-ம். “தேரியு மிதுதிக்க ளன்று னெழும்பு
ணரிவைநீக மேதிக்க ளாம்.”

இதில், திங்களின் தருமம் அதனிடத்து ஒழிக்கப்பட்டு வர்ணியமாகிய முகத்தில் ஆரோபிக்கப்பட்டது.

(4). மயக்கவொழிப்பு.

அஃதாவது, ஒருபொருளை மற்றொரு பொருளென்று கொள்ளும் பிராந்தியை உண்மைகூறி யொழித்தல்.

உ-ம். “முன்கினிய தோழி மடங்கைமூக ரோக்கி
புனக்குடவி னென்றியெழு வெப்பம்—தனக்குச்
சுரனோயோ காரணி சொல்லெனவ தான்று
பொருமாந் னென்றனைப் பொன்.”

இதில், மன்மதாவதத்தைவிட அனந்தராய கரப்பிராந்தி
மாரனென்று கூறி பொழிக்கப்பட்டது.

(5). வல்லோரோழிப்பு.

அஃதாவது, பிறர் ஐயமூற்று வினைய தஞ்சொல்லின்
உண்மைப்பொருளை வல்லோர் அச்சொல்லுக்கு மற்றொரு
நாற்பரியத்தைக் கற்பித்து மறுத்தல்.

உ-ம். “ஓலங்கயிர்க னுளிருளைக் கென்காலைப் பற்றிப்
புலம்பியதுண் டென்று புலம் - விலங்கியய
னின் தவரு மற்றொருந் தி நின்கனவ னேனென
வன்றுசிலம் பென்று ளவன்.”

(6). வஞ்சகவொழிப்பு.

அஃதாவது, பெயர் முதலிய சொற்களால் வர்ணியத்தி
னது நுருமத்தை மறுத்தல். வஞ்சகம் - சபடம்.

உ-ம். “ஓம்மடங்கை சட்கடைகோக் கென்னும் பெயரினைக்கொண்
டம்மதவேள் வானி யமம்.”

12. தற்குறிப்பணி.

அஃதாவது, ஒருபொருளை மற்றொருபொருளினது தரு
ம சம்பந்தத்தினாலே இஃது அஃதன்று என்று தெரிந்திருந்
தும் அப்பொருளாக அத்தியவசயித்தலாம். இதனை வடநா
லார் உத்ப்ரேக்ஷாலங்காரமென்பர். அத்தியவசாயம்வது
ஒரு பொருளில் மற்றொருபொருளின் அபேதத்தை ஐயத்
துட னறிதல். அத்தியவசாயம், சம்பாவனை, தற்குறிப்பு,
உத்ப்ரேக்ஷா என்பன ஒருபொருட்கொற்கள். ஒருபொரு
ளைப் பட்டதை விஷயமெனவும் புலமெனவும், மற்றொரு

பொருளைப்பட்டதை விஷயமெனவும் புலக்கொளி யென வுஞ் சொல்லுவர். போல-நீனைக்கின்றேன்-விச்சயம்-உண்மை துணிவு முதலிய சொற்கள் இதற்கு உருபுணாய் விரிந்தே னுந் தொக்கேனுழ் வரும்.

இவ்வணி பொருட்டற்குறிப்பு ஏதத்தற்குறிப்பு பயன் தற்குறிப்பு என மூலாகப்படும். இவற்றை முறைபே வட னுவர் வள்துதப்போகை, ஹேதுதப்போகை, பலாதப்போ கை எனப். இவற்றுள், விஷயம் விரிந்துநின்றதுந் தொக்கு வருதலுமாகிய இரண்டாலும் பொருட்டற்குறிப்பு இரண் டாம். ஒழிந்த இரண்டும் விஷயமுளதாதலும் இலதாதலு மாகிய இரண்டாலும் இவ்விரண்டாம்.

(1). விரிபுலப்பொருட்டற்குறிப்பு.

உ-ம். "நேமிப் பெடைத்திரளி னெஞ்சுந் கவிற்றோன்றும்
காமநீ தழலிற் கதித்தோற்கு - தாமத்தின்
கூட்ட மெனவே குறிக்கின்றேன் மேதனிமே
னூட்ட மவறயிருளை நான்."

இதில், இரவின் கண் என்கும் வியாபித்ச இருளில் கரு மை கண்மறைத்தன்முதலிய தரும சம்பந்தத்தினு லப்போது தத்தஞ்சேவனைப் பிரிவுத்தும் பலவிடங்களிலுமிருக்கின்ற சக் கிரவாகப் பெடைகளின் உள்ளத்து எரிந்தெழுதற்கு முளுகி ன்ற காமத்தியிற்தோன்றும் புனைக்கூட்டமாகிய பொருளின் அபேதம் அத்தியவசயிக்கப்பட்டத, இருளாகிய விஷயம் ழிரிந்த தின்றது. புனைக்கூட்டம் விஷயி.

இவன் முகத்தைச் சந்திரனென்று நனைக்கின்றேன்
நீன்பதம் அது.

(2). தொகுபுலப்பொருட்டற்குறிப்பு.

உ-ம். "காரிரு கங்கச் சிறப்பு கதம்போலங்
பெருவசை தன்னிற் பெரிது." எனவும்.

“ஹம்மா நீலயக்ஷாணம் பெய்வதமா னத்தோன்று
மிம்மா கிலத்தி னிருன்.” எனவும்

சொல்லப்பட்ட இவ்விரண்டிலும், இருளது விபாபித்த
லில் விண்முதல் மண்காறு மெல்லாவற்றையுங் கரிபன்
வாக்குதலாகிய தரும சம்பந்தத்தினாலே இருளை விண்முத
லாகவுடைய பூசதவினது அபேதமும், ஆகாயத்தைக் கருத்
தாலாகவுடைய மைம்மழை பெய்தவினது அபேதமும் அந்
தியவசயிக்கப்பட்டன. இவ்விரண்டிலும், இருளினது விபா
பித்தலாகிய விஷயம் தொக்குவந்தது. பூசதலும் பெய்த
லும் விஷயிகள்.

(3). உளபுலவேதுத்தற்குறிப்பு.

உ-ம். “ஐந்திழையின் ஞானவளி யின்மேன் மிதத்தலிஞற்
சேந்தனவென் றுள்ளுமென் னெஞ்சு.”

இதில், பா.தங்களினது இயற்கைச் சிவப்பிற்கு ஏதுவா
காத பூமியின் மிதித்தலில் ஏதுத்தன்மை அத்தியவசயிக்கப்
பட்டது. மிதித்தலாகிய விஷயம் உளதாக்குகையால் உளபுல
மாம். ஏதுத்தன்மை விஷயி.

(4). இல்புலவேதுத்தற்குறிப்பு.

உ-ம். “முகவொளியைப் பாவாய் பெறற்குமுண்ட கத்தோ
டிகலுமதி யைய மில்.”

இதில், இயல்பினுண்டாகிய தாமரை மடிகளின் பகைக்
கேதுவாகாத பாவைநுகற் தொளி விருப்பத்தின ஏதுத்தன்
மை அத்தியவசயிக்கப்பட்டது. அவிவிருப்பம் மதிக்கின் னை
பூல் இல்புலம். விருப்பம் விஷயம். ஏதுத்தன்மை விஷயி.

(5). உளபுலப்பயன்றற்குறிப்பு.

உ-ம். “தயிற்றினை யோட்டுமொழிக் கோமளமின் னேனின்
வயிற்றமடிப் பாகியகல் வண்பொற் - வயிற்றினுள்

மொட்டுண்ட பார முலையைச் சுந்திடற்குக்
கட்டுண்டீ நோநின் னிடை.”

இதில், இடையானது கொங்கைகளைத் தன்னிப்பன்பிற்
சுமத்தலான் மடிப்பலாகிய பொற்கூற்றின் கட்டுக்குப் பலனா
காதிருக்க அச் சுமத்தலில் பலத்தன்மை அத்தியவசயிக்கப்
பட்டது. சுமத்தலாகிய விஷயம் உனதாசுனையால் உனபு
லம், பலத்தன்மை விஷயி.

(6). இல்புலப்பயன்றற்குறிப்பு.

உ-ம். “ஒண்டொடிகே ஞன்பதகா யச்சியத்தை யுற்றிடற்கே
முண்டகமென் போது முதுகிலத்திற் - றெண்ணெறநிர்
நின்றொரு தாளி னெழுது தவம்புரியு
மென்றதைத் தன் னைய மிகை.”

இதில், சுமலத்தினது நீரினுறைநலாகிய தளஞ்செய்த
தற்குப் பலனாகாத பதசாயுச்சிய மடைதலில் பலத்தன்மை
அத்தியவசயிக்கப்பட்டது, பதசாயுச்சிய மடைதலாகிய விஷ
யங் சுமலத்திற்கு மெய்ம்மையாக இன்மையால் இல்புல
மாய், பலத்தன்மை விஷயி.

13. உயர்வுநவ்ற்ஈணி.

அஃதாவது, ஒருபொருளானது தன்சொல்லாற் சொல்
லப்படாமல் கேட்போரை மகிழ்ச்சிப்பதும் இஃது அஃதன்று
என்று தெரிந்துக் தன்னிச்சையுர லாமென்று கொள்ளப்
படுவதுமாகிய ஆரோப விச்சயத்திற்கு விஷயமாசுதலாம்.
இதனை வடநாலார் அதிசயோக்த்யலங்கார மென்பர். இவ்
விணி ஏழுவகைப்படும்.

(1). உருவகவுயர்வுநவ்ற்ஈ.

அஃதாவது, உபமேயத்தை அதன் சொல்லாற் சொல்லா
மல், உபமானச் சொல்லினால் இலக்கணப்பாடிச் சொல்லுதல்.

உ-ம். “புயலே கமந்து பிறையே யணிந்து பொருவியுடன்
கயலே மணந்த கமல மலர்ந்தொரு கற்பகத்தி” [செய்தல்
கயலே பனம்பொற் கொடிசின்ற தாவ்வெண்ணெய் பண்ணு
கயலேய் தடம்பொய்கை குழந்தைகளுக்கான மலயத்திலே.

இதில், புயல் முதலிய உபமானச்சொற்களாத் கூந்தல் முத
லிய உபமேயங்கள் இலக்கணமாகச் சொல்லப்பட்டன.

(2). ஒழிப்புயர்வுகவிற்சி.

அஃதாவது, முன் சொன்ன உயர்வுகவிற்சி ஒழிப்போடு
கூடி வருதல்.

உ-ம். “புயல்தொழிந் சொல்லி லமுதுவதாத் பாமரர்க
ளித்துவிடத் துண்டென்ப ரே.”

இதில், அமிர்தமென்னப்பட்ட உபமானத்தினால் சொல்
லில் இருக்கின்ற மாணரியமாகிய உபமேயஞ் சொல்லப்பட்
டுச் சந்திரனிடத்து இல்லையென்பதால் ஒழிப்பை யுட்கொ
ண் வருக்கிறது.

(3). பிரிநிலையுயர்வுகவிற்சி.

அஃதாவது, உலகத்திற் பிரசித்தமாகிய தீரம் உருவம்
செல்லம் முதலியவைகட்கு இனமாகிய தீராத்களைப் பிரித்
துச் சொல்லுதல்.

உ-ம். “பாக்தன் முடியிற் பரிக்குங் குவலயீத்தல்.

வேந்தனது தீரமொன்றும் வேறு.” எனவும்,

“பேரதார் மலர்க்குந்தத் பூவை யிவன்படைப்புச்
சாதா ரணமான தன்று.” எனவும்

வரும் இவைகளில், தீரத்தினும் படைப்பினு மிருக்
ன்ற அபேதத்தில் பேதம் ஆரோபிக்கப்பட்டது.

(4). தொடர்புயர்வுகவிற்சி.

அஃதாவது, சம்பந்தமில்லாதிருப்பச் சம்பந்தத்தைக்
கற்பித்தல்.

உ-ம். “அகநாடு குழியுண்டதீ நினைநாடு காறம்
புகுத மென் ததம் மரத்தலா னமுநாடு புருங்கா
விசுவம் வெஞ்சினச் சேடனோ டிராகுவென் தரைக்கு
கிரிவ் பாம்புத னெறிவி கடக் காண்டலு சிந்த.”

இதில், சம்பந்தமில்லாமை யில் சம்பந்தம் ஆரோபிக்கப் பட்டது.

அன்றியும், சம்பந்தமிருக்கச் சம்பந்தமில்லாமை யைக் கற்பித்ததுமது.

உ-ம். “வற்பகத்தின் மன்னவனே லீயருஞ்செ யாகிற்பக்
கற்பகத்தை யாம்பிரும்போல் காண்.”

இதில், கற்பகத்தை விருப்புதலின் சம்பந்த மிருக்க அதில் அதனது இல்லாமை யாரோபிக்கப்பட்டது.

(5). முறையிலுயர்வு நவீற்சி.

அஃதாவது, காரணமும் காரியமும் ஒருகாலத்தில் நிகழ்வவைவாகச் சொல்லுதல்.

உ-ம். “மன்னின் கணையு மொன்னவர் கூட்டமு
மேககா லத்தினு ணிகத்தோ டினவெனி
லுன்புகழ்த் திறத்தின யுணர்க்து
மன்பதை யுலகுள் யூர் பாடவல் லாரே.”

இதில், அம்பினது தாக்குகையாகிய காரணத்திற்கும் அதசர்க்கரினோட்டமாகிய காரியத்திற்கும் முன்பின்றோன்றாததத் தன்மையில் ஒருகாலத்தினுள்ளதாகை கற்பிக்கப் பட்டது.

“விரிந்த மதிலின் மேம்பாடும் கேட்கை
புரிந்த மெய்தலேன் போரும் - பிரிந்தோர்
கிறைதனார்வு மொக்க நிகழ்த்தனவா வாலிப்
பொறைதனரும் புன்மாயிப் போற்ற.” இதுவும் அது.

(6). விரைவுயர்வுநவீற்சி.

அஃதாவது, காரணவுணர்ச்சி மாத்ரத்திலே காரிய முண்டாதல்.

உ-ம். “தருளாக்கு கல்லறமுண் டாக்குமின்புண் டாக்குந்
தெருளாக்கு மென்றுணங்கொன் செம்மல் - பொருளாக்கற்
கேழையான் செவ்வ னெனப்புகலா நிற்பவிர
லாழிவனெ யாயிற் றவட்கு.”

இதில், பிரிவுணர்ச்சியினாலேதானே நாயகியின் வாட்ட
மாகிய காரியம் மோதிரம் வளையாயிற்றென்பதினால் விளங்
கிற்று. காரியம்பிறத்தல் விஷயம்.

(7). மிகைவுயர்வுநவீற்சி.

அஃதாவது, காரியத்தை முன்னுங் காரணத்தைப் பின்
னும் நிகழ்வனவாகச் சொல்லுதல்.

உ-ம். “வணங்கியிறை யின்சொல் வழங்குமுனம்பேதைக்
குணங்கட னீங்கிற் றளத்து.”

இதில், காரணகாரியங்களின் முன்பின் நிகழ்கலாகிய
முறையில் முறைபிறழ்வு ஆரோபிக்கப்பட்டது. இயற்கைக்கண்
நின்ற முன்றலங்காரங்களும் காரியவிரைவைச் சொல்வன
வாம்.

14. ஒப்புமைக் கூட்டம்.

அஃதாவது, வர்ணியங்களாகிய பல பொருள்களையாயி
னும் அவர்ணியங்களாகிய பல பொருள்களையாயினும் பெற
துவாகிய ஒரேநுதநுமத்தில் முடித்தலாம். இதனை வடநூலா
துல்யயோகிதாலங்காரமென்பர்.

(1). புனைவுளியொப்புமைக்கூட்டம்.

உ-ம். “பாமறிதோன் தக்கணவர்த் தீர்த்தமட வார்முதமூல்
தாமரைப்பூ வஞ்சோர்த் தன.”

இதில், சந்திரோதய வர்ணனையிற் சேர்ந்த தாமரைக்
கும், பிரிவுற்ற மாதர் முகங்களுக்கும், வாழைநாகிய ஒரு
தருமத்தில் முடிவுசெய்தது காண்க.

(2). புனைவிலி யொப்புமைக்கூட்டம்.

உ-ழ். “நீதில் கழைச்சாறுத் தென்னமுத முக்கசக்குக்
கோதையிவன் சொல்லுணர்த்தார் க் கு.”

இதில், வசனமாதரிய வர்ணனையில் அவர்ணியங்களை
கிய கழைச்சாறு முதலியவைகளுக்குக் கசப்பாகிய ஒரு
குணத்திலே முடிவுசெய்தது காண்க.

அன்றியும், உறவினரிடத்தும் பகையினரிடத்துஞ் சம
னாக நடந்ததாகச் சொல்லுதலும் ஒர் ஒப்புமைக் கூட்டம்.

உ-ம். “வீரமிரு மன்னுனிவன் விட்டவர்க்கு நட்பார்க்குந்
தாணியி னுக்கினன் தல்.”

இதில், நட்பவர்க்கு நந்தல் ஆக்கம். விட்டவர்க்கு நந்
தல் கேடு.

உ-ம். “விரும்பி வளர்ப்போர்க்கும் வெட்டுதல்செய் வோர்க்குந்
தரும்வேம்பு வெக்கசப்பைத் தான்.”

இன்னும், உயர்வாகிய பொருள்களோடு கூட்டிச்சொல்
வதும் அது.

உ-ம். “நகுநர்க்குந் கற்பகமு மின்கதிர்ச்சிக் தாமனியு
மேகமுமன் னூரீயு மே.” என வரும்.

15. வினாக்கணி.

அஃதாவது, வர்ணியங்களும் அவர்ணியங்களும். ஒரீ
தருமத்தில் முடிதலாம். இதனை வடநாலார் தீபகாலங்கா
மென்பர்.

உ-ம். “ஆதபத்தாற் சூரியனும்பிரதா பத்தினுள்
மேதருவேத் தும்வினக்கு மே.”

இதில், சூரியனும் வேந்தனும் விளக்குநீனகிய ஒரு
தருமத்தில் முடிந்தன.

16. பின்வரு விளக்கணி.

அஃதாவது, முன் வாக்கியத்தில் வந்த விளக்கச்சொல்
லேனும் பொருளினனுஞ் சொல்லும் பொருளுமேனும் பின்
வாக்கியங்களிலும் வருதலாம். இதனை வடநூலார் ‘ஆவ்ருத்தி
தீபகாலங்காரமென்பர். இவ்வணி மூவகைப்படும்.

(1). சொற் பின்வரு விளக்கு.

உ-ம். “யாரணமுங் கம்பெய்யு மான்கணமுங் கம்பெய்யும்
வீரனின்ற வாரா னீடின.”

(2). பொருட் பின்வரு விளக்கு.

உ-ம். “அவிழ்ந்தன தோன்றி யலர்ந்தன காயா
நெகிழ்ந்தன னேர்முறை முல்லை - மகிழ்ந்திதழ்
விண்டன கொன்றை விரிந்த கருவினை
கொண்டனசெங் காந்தள் குலை.”

(3). சொற்பொருட் பின்வரு விளக்கு.

உ-ம். “நகிழ்ந்த செஞ்சா தகமகிழ்ந்த தோகை
புகழ்ந்திகொர் வானெழுந்த போத.”

17. தொடர்முழு துவமையணி.

அஃதாவது, இரண்டு வாக்கியங்களினுஞ் சாதாரண
தர்மத்தைச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் ப்ரதிவஸ்து
நாபமர்லங்காரமென்பர். இவ்வணி இருவகைப்படும்.

(1). நிகர் தொடர்முழுவமை.

உ-ம். “தரபத்தி ஞல்வினங்கும் வெய்யோன் தரபத்தின்
சரபத்தி ஞல்வினங்குந் தான்.”

(2). முரண் தொடர்முழுவமை.

உ-ம். “கற்றோனருமைகற்றோனையறியும் வக்திமகப்
பெற்றோனருமையறி யான்.”

இதில், கற்றோனே அறியுமென்றதற்கு, மலடி அறி
யான் என்பதாற் றோன்றும் பெற்றவனே அறிவாளென்பது
உபமானமாம்.

பொருட் பின்வருவிளக்கிற்கும் இதற்கும் வேற்றுமை:
அதில், வர்ணியங்களாவது அவர்ணியங்களாவது சொல்லப்
படும்; இதில், அவ்விரண்டுஞ் சொல்லப்படும்.

18. எடுத்துக்காட்டுவமையணி.

அஃதாவது, பிம்பப் பிரதிபிம்ப பாவத்தைக் காட்டுத
லாம். பிம்பப்பிரதிபிம்ப பாவமாவது சுபாவத்திலே பின்னங்
களாயிருந்தாலும் ஒன்றற்கொண் டுண்டாகிய ஒப்புமையினால்
அபின்னங்களாகிய உபமானோபமையங்க ளுடைய தருமங்
களை இரண்டு வாக்கியங்களிலே தனித்தனி சொல்லுதலாம்.
இதனை வடநாலார் திருஷ்டாந்தாலங்காரமென்பர். இவ்வணி
இருவகைப்படும்.

(1). நிகரேடுத்துக்காட்டுவமை.

உ-ம். “அண்ணனீ யேகீர்த்தி மாணம் புலிதானே
வண்ணவுல கிற்காந்தி மான்.”

இதில், கீர்த்திக்குங் காந்திக்கும் பிம்பப் பிரதிபிம்ப
பாவஞ் சொல்லப்பட்டது.

“அர முதல வெழுந்தெல்லா உரதி
பகவன் முதந்தே யுலகு.” இதையும் அது.

(2). முன்னெதேத்துக்காட்டுவனம்.

உ-ம். “முன்னவரின் நெஞ்சிற் சினத்தோன்ற மாநிலத்தி
வொன்னலாதற் றட்ட மொழித்ததாற் - பன்னி
னெதனளவும் வெய்யோ னுதயவெற்பெய் தானோ
வதனளவு மேவுமே யல்.”

இதில், தோன்ற ஒழிந்தது என்றதற்கு, எய்தானோ
மேவும் என்னும் பகைப்பொருளால் தோன்றுகின்ற அடை
ந்தால இருள் நீங்கும் என்பது ஒப்பாதல் காண்க.

19. காட்சியணி.

இதனை வடநூலார் நிதர்சனாலங்கார மென்பர். இவ்வணி
முன்றுவகைப்படுமே.

(1). வாக்கியப்பொருட்காட்சி.

அஃதாவது, இரண்டு வாக்கியார்த்தங்களுக்கு ஐக்கியத்
தை ஆரோபித்தல்.

உ-ம். “முறைகெழு வள்ளற்கு முனிவின்மை திங்கட்
கறைகனக்க மில்லாமை யாம்.”

இதில், கோபமில்லாமையில் களக்கமில்லாமை யாரோ
பிக்கப்பட்டது.

(2). பதப்பொருட்காட்சி.

அஃதாவது, உபமானோபமேயங்களுள் ஒன்றில் ஒன்றை
தருமத்தை யாரோபித்தல்.

உ-ம். “குவளை மலரழகக் கொண்டனரே ரார்த்து
கவினமினந் தோகாயின் கண்.” எனவும்,

“மருத்தஞ்சோ தாய்சின் வதனத் தொனியைத்
தரித்துநா லொண்டீர்ச் சரி.” எனவும்

வரும் இவற்றுள் முறையே உபமேயத்தில் உபமான
தருமமும், உபமர்னத்தில் உபமேயதருமமும் ஆரோபிக்கப்
பட்டன.

(3). பொருட்காட்சி.

அஃதாவது, தன் செய்கையினால் நற்பொருளையாயினால்
தீப்பொருளைப் பாயிணுந் தெரிவித்தல்.

உ-ம். “பூதவனற் செல்வந் தனக்குப் பலனுத்தோர்த்
தே வெனவ்விளக்கா நின்றெழீஇத் தாதொடுத்தேன்
மல்கு கமல மலர்க்கொருதன் காந்திவன
எவ்ருகின்றான் பேருலகி னன்றோ.” இது நற்பொருட்காட்சி.
“ஐற்பனுயர் வாமிடத்தை யண்ணிணங்கீழ் கீழ்வதலா
னிற்பதிலை யென்னு நெறிவிளக்கி - வெற்பின்
சிகரமுற ரீர்த் திவலை தென்றவிற்புக் குண்டு
மிக கடுகெனச் சேழே விழுந்.” இது தீப்பொருட்காட்சி.
“வெண்டதுதோன் தச்சுமிரம் வேந்தன் பகையழித
லுண்மையெனல் காட்டிற் றெழித்த.” இதுவும் அது.
வேந்தன் சந்திரனுக்கும் அரசனுக்குஞ் சிலைடை.”

20. வெற்றுஐமயணி.

அஃதாவது, உபமானோபமேயங்களில் பாத்தேனும் ஒன்
றை விசேடமுடைந்தாகச் சொல்லுதலாம். இதனை வட
நூலார் வ்யதிரேகாலங்கார மென்பர்.

உ-ம். “மலிதேரான் கச்சியு மாகடலுந் தம்மு
ளொலியும் பெருமையு மொக்கு - மலிதேரான்
கச்சி படுவ கடல்படா கச்சி
நீடல்படுவ வெல்லாம் படும்.”

இதில், உபமேயமாகிய கச்சிக்கு அதிகஞ் சொல்லப் பட்டது.

உ-ம். “நறைமலர்த்தார்க் கூந்தலுடை நாரி முகமு
நிறைமதியு நேரொக்கு மேன - முறைச்செரியின்
மாலிருளை யாக்கு மடர்சைமுகம் பூதலத்தின்
மாலிருளைப் போக்கு மதி.”

இதில், உபமானமாகிய மதிக்கு மாலிருள்போக்குதல் அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டது. மால் = மயக்கமும் பெருமையும்.

21. உடனிகழ்ச்சியணி.

அஃதாவது, கற்றோரை மகிழ்விக்கும் உடனிகழ்தலைச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் ஸ்லோகாத்தியலங்காரமென்பர். தண்டியரசிரியர் புணர்நிலை யென்பர்.

உ-ம். “இகந்த பகைவ சினத்தொடுவேல் வேந்தே
திகந்த மடைந்ததுகின் சீர்.” எனவரும்.

இதற்கு ஒடு ஒடு என்னும் மூன்றாம்வேற்றுமை யுருபு வரும்.

22. இன்மைநவீற்சியணி.

அஃதாவது, யாதேனும் ஒன்றன் இல்லாமையால் வர்ணியத்தை உயர்வு அடைவதாகவேனுந் தாழ்வு அடைவதாகவேனுஞ் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் லீனோத்தியலங்காரமென்பர்.

உ-ம். “மறங்கொள் கொடியோரி லாமையினெம் மன்னு
நெந்துளதுள் பேரவைசீர் சேர்ந்து.”

இதில், தீயரில்லாமையால் சபைக்கு உயர்வு சொல்லப் பட்டது.

உ-ம். “புகழ்ச்சூரியன் சுற்றே னெனினும் புவியி
லிகழ்ச்சூரியன் சாந்தமில னேல்.”

இதில், சாந்தமில்லாமையால் சுற்றேனுக்குத் தாழ்வு
சொல்லப்பட்டது.

23. சுருங்கச்சொல்லலணி.

அஃதாவது, அடைமொழி யொப்புமையாற்றலால் அல்
பொருட்செய்தி தோன்றப் புகழ்பொருட் செய்தியைச் சொ
ல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் ஸுமஸோக்த்யலங்கார மென்
பர்.

உ-ம். “இந்தக் கன்னி மதிமுழுநோக் கெய்திச் செவ்வாய் வலியடை
சந்தச் சிங்கத் தனையடுத்த தக்க வரவின் வலிசார்ந்து [ந்து
முந்நைக் கொடியி னத்தலைவன் முனிவ ராரும் பகைவெல்லக்
கந்தப் பகழி பலவேழக் கருப்புச் சிலையிற் றெடுத்தனனாள்.”

இதில், வர்ணிக்கப்படுகின்ற மன்மத விர்த்தாந்தத்தில்
அவர்ணியமாகிய கோசாரபலம் பார்த்துப் போர்க்குச் செல்
லும் அரசர் விர்த்தாந்தந் தோன்றிற்று. இது சிலேஷை
விசேஷணம்.

உ-ம். “கொந்தார் குழல்சரியக் கோல முகம்வியர்ப்பச்
சந்தார் இதலைத் தனமசையப் - பந்தேரி
சிறிதையா னார்வமொடு திண்டிவினை யாடுதற்கு
நற்றவமென் செய்தாய்நலில்.”

இதில், பந்தின் சமாசாரம் வர்ணிக்கப்பட்டுக்கொண்
டிருக்க விபரீதப் புணர்ச்சியில் ஐச்சையுடைய நாயகன் சமா
ப்சாரந்தோன்றிற்று. இது பொது அடை.

24. கருத்துடையடையணி.

அஃதாவது, அபிப்பிராயத்தோடு கூடிய விசேஷணத்
தைச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் பரிகராலங்கார
மென்பார்.

உ-ம். “திங்கண் முடிசேர் விவணுமது தாபத்தை
யிக்கெற்றி யான்க வினிது.”

இதில், திங்கண்முடிசேர் என்னும் அடைமொழி தாப
த்தை நீக்கவல்லன் என்னுங் கருத்தை உட்கொண்டிருக்
கின்றது.

உ-ம். “நெடுங்கோலச் சென்னியினை நீர்கொளர னேகங்
கொடுங்காமத் தீயையலிக் கும்.” இதுவும் அது.

“வானான் மகவரிந் துட்டவல் வேனல்லன் மாதுசொன்ன
ருளா விளமை துறக்கவல் வேனல்லன் றெண்ணெய்து
நானாழிற் கண்ணிடந் தப்பவல் வேனல்ல னுணினிச்சென்
ருளாவ தெப்படி யோற்றுக் கானத்தி யப்பனுக்கே.”

இதில், விசேஷணங்கள் வாக்கியரூபமா யிருக்கின்றன.
கிறுத்தொண்டரு மல்லேன், திருநீலகண்டரு மல்லேன், கண்
ணப்பரு மல்லேன் என்பதாம்.

25. கருத்துடை யடைகொளியணி.

அஃதாவது, அபிப்பிராயத்தோடு கூடிய விசேஷிபத்
தைச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் பரிகராங்குராலங்
கார மென்பர்.

உ-ம். “முக்கண்ணே யன்புண்டயார் மும்மலகீங் கப்பார்க்கத்
தக்கவனென் றென்னெஞ்சே சார்.”

இதில், முக்கண்ணென்னும் விசேஷியம் ஆணவமுதலிய
மும்மலக்களையும் நீக்கவல்லனென்னுங் கருத்தை உட்கொண்
டுள்ளது.

“கீர்த்தரின் புசழ்கு நற்குச் சேடனு மெழுதற் கந்தக்
கார்த்தவீ ரியனும் வேர்துங் கரிசறு கலத்தி னெடு

பார்த்திடற் கவிர் கோனும் வல்லரல் வற்பான் வண்ட
ரார்த்து தீரோ யேனோர்க் காவது தானென் றுண்டோ.”

இதில், விசேஷியங்கள் வாக்கியரூபமாக வந்தன.

26. பல்பொருட்டுச் சொற்றொடரணி.

அதாவது, பல பொருள்களைத் தருதற்குரிய சொற்
களைப் புணர்த்துக் கூறுதலாம். இதனை வடநூலார் சிலேஷா
லங்கார மென்பர். இவ்வணி மூன்று வகைப்படும்.

(1). புனைவுளிப் பல்பொருட் சொற்றொடர்.

உ-ம். “மணிமுடிமேற் கொண்டலகை மாட்சிபெறத் தாங்கி
யணிதற் பொறிநிறஞ்சேர்க் தாரும் - பணியிறமை
மிக்கபுகழ் ஈனரியே மேவுக வதிறைக்குத்
தக்கவில்விற் சேர்காரி தான்.”

இது திருமாலுக்கும் அனந்தனுக்குஞ் சிலேடை. அவ்
விரண்டும் வர்ணியங்களாம்.

(2). புனைவிலிப் பல்பொருட் சொற்றொடர்.

உ-ம். “தெருட்டுங் கலைபலவுஞ் சேர்ந்த மதியை
மருட்டு முகத்தினனம் மான்.

இது சந்திரனுக்கும் புத்திக்குஞ் சிலேடை. அவ்விர
ண்டும் அவர்ணியம்.

(3). இருமைப் பல்பொருட் சொற்றொடர்.

உ-ம். “ஏர்க்கறிர் வான்கொடே யீர்வர் வீக்கிமெய்
வேர்க்கவல் கெடுதலாய் வீழ்த்தி யெற்றுள்
ஞர்க்கரும் புகட்டினுந் துவைப்பித் தார்ப்பராத்
போர்க்கனம் புகுத்துபோர் புரிந்த மன்னரே.”

இதில், நெற்போர் படுத்தல் வர்ணியம். அமர்செய்தல்
அவர்ணியம்.

27. புனைவிலி புகழ்ச்சிவிணி.

அஃதாவது, அவர்ணியத்தை வர்ணிக்க அதனது சம்பந்தத்தால் வர்ணியத் தோன்றுதலாம். இதனை வடநூலார் அப்ரஸ்துத ப்ரசம்ஸாலங்கார மென்பர். இவ்வணி ஐந்துவகைப்படும்.

(1). ஒப்புமைப் புனைவிலி புகழ்ச்சி.

அஃதாவது, அவர்ணியத்தின் ஒப்புமையின் சம்பந்தத்தினால் வர்ணியத் தோன்றுதல்.

உ-ம். “மேதருசீர்க் காரையன்றி வேறென் றையுமிரவாச்
சாதகமே புன்னிற் றலை.”

இதில், அவர்ணியமாகிய சாதகப்புள் வர்ணனையில் அதற்கு ஒப்பாகிய ஒரு மன்னனைச் சேர்ந்து பிறரை யாசியாத மானியின் செய்தியாகிய வர்ணியத் தோன்றுற்று.

(2). பொதுப் புனைவிலி புகழ்ச்சி.

அஃதாவது, அவர்ணியமாகிய பொதுப் பொருளால் வர்ணியமாகிய சிறப்புப்பொருள் தோன்றுதல்.

உ-ம். “சைவநகேன் கல்வி களமுணரா மாந்தரெலா
மந்தகரே யாவ ரவர்குழிற் - சந்தத்
தகுத்திறைக ளார்த்தெழுந் தண்டடல்குழ் வையத்
தலிழ்முருக்கம் பூவினிற மாம்.”

இதில், தந்தை வினையாட்டுச் சிந்தையையுடைய மைந்தற்கு அயிவுகொளுத்தலாகிய சிறப்புப்பொருள் தோன்றப் பொதுப்பொருள் சொல்லப்பட்டது.

(3). சிறப்புப் புனைவிலி புகழ்ச்சி.

அஃதாவது, அவர்ணியமாகிய சிறப்புப்பொருளால் வர்ணியமாகிய பொதுப்பொருள் தோன்றுதல்.

உ-ம். “மன்னு மிடுகமனைத் தாங்கு மூகினங்க
என்னும பெயர்கொண் டிழிவுற்றான் - பன்மிருகக்
கூட்டங்கொல் சேயமிடல் கொண்மிருக சாசனெனப்
பீட்டினொடு கொண்டதொரு பேர்.”

இதில், கொடியவன் புகழடைவான், மெல்லியன் புக
ழடைபானென்கிற பொதுப்பொருள் தோன்றச் சிறப்புப்
பொருள் சொல்லப்பட்டது.

(4). காரணப் புனைவிலி புகழ்ச்சி.

அஃதாவது, அவர்ணியமாகிய காரணத்தால் வர்ணிய
மாகிய காரியந் தோன்றுதல்.

உ-ம். “ஒழுகொளி விரிந்த கதிர்மணி வண்ண
ஊந்தியந் தாமரை வந்தோன்
முழுமதிக் கலையு ணிறைந்தபே ரழகை
மொண்டுகொண் டரிபரந் தகன்ற
மழைமதர் நெடுங்கட் டமயந்தி வதனம்
வருத்தனை.”

இதில், காரணமாகச் சொல்லப்பட்ட சந்திர சாரத்தி
னால் உயர்வுடைய முகத்தழகாகிய காரியந் தோன்றிற்று.

(5). காரியப் புனைவிலி புகழ்ச்சி.

அஃதாவது, அவர்ணியமாகிய காரியத்தால் வர்ணிய
மாகிய காரணந் தோன்றுதல்.

உ-ம். “மருக்கமழ்பூக் கோதை மடநடையைக் காணிற்
செருக்கடையா தன்னத் திரள்.”

இதில், செருக்கடையாமையாகிய காரியத்தினாலே மெ
ல்லிய நடையழகாகிய காரணந் தோன்றிற்று.

28. புனைவுளி வினாவளி.

அஃதாவது, சொல்லப்பட்ட ஒரு வர்ணியத்தினுற் சம்மதமாகிய மற்றொரு வர்ணியந் தோன்றுதலாம். இதனை வடநூலார் ப்ரஸ்துதாங்குராலங்கார மென்பர்.

உ-ம். “வழம்புயரற் போதிரும்ப வஞ்சிறைவன் டேகொடுமுட் பம்புகைதை யாவென் பயன்.”

இதில், தடாகத் கரையில் தலைவனுடன் வினாயாடுந் தலைவி சொல்லிய வர்ணியமாகிய வண்டின் சமாசாரத்தினால் மனோகரமாகிய அவளை விட்டு அச்சமுறுத்தும் பரத்தைபாற் செல்லுந் தலைவன் நீந்தையாகிய மற்றொரு வர்ணியந் தோனயிற்று.

29. பிறிதனவிற்கியணி.

இதனை வடநூலார் பர்யாயோக்தாலங்காரமென்பர். இவ் வணி இரண்டுவகைப்படும்.

(1). கருதிய பொருளை அதற்குரிய விதத்தாற் கூறுது மற்றொரு விதத்தாற் கூறுதல்.

உ-ம். “இராகு மனைவிமுலைக் கிப்பயனைச் செய்தோற் பராவுகரீ கெஞ்சே பணிந்து.”

இதில், வாகுதேவனை இராகுவை வென்றவன் என்னுது அப்பொருள் தோன்றப் பிறிதோரற்றாற் கூறினார்.

(2). கபடததினாலே தள்ளுவிச்சிக்கப்பட்டதைச் சாதித்தல்.

உ-ம். “நின்னிகரா மாடுத விரைச்சாந் துடன்புணர்ந்து
நின்னிகரா மாதவிக்க னின்றநுனீ - நன்னிகராஞ்
செந்தி வரமகஞ்சு செங்கார்தட் போதுடனே
“பித்தி வரக்கொணர்வல் யான்.”

இதில், தலைகீழ்பத் தலைவனிடத்தி லிட்டத் தோழி மலர் க்குப் போதலாகிய கபடத்தினால் அவ்விருவரும் எண்ணப் படி நடத்தலாகிய தன்னிஷ்டத்தைச் சாதித்தாள்.

30. வஞ்சப்புசும்ச்சியணி

இதனை வடநூலார் வ்யாஜஸ்துத்யலங்கார மென்பர். இவ்வணி மூன்று வகைப்படும்.

(1). பழிப்பினுற் புசும்ச்சி தோன்றல். அப்புசும்ச்சி பழிக்கப்பட்ட பொருட்கே யாகியும், பிறிதொன்றற்காகியும் வரும்.

உ-ம். “பேசுநொலை யாதிப் பெரும்பா தகர்தமையுந்
தேகமிரு வானுலகிற் சேர்க்கின்றாய் - வீசுதினா
பின்னியெழு மோதை பெரிதுறுபா கீரதியே
நின்னறிவென் னென்பே னியான்.”

இதில், விவேகமில்லை யென்னும் நிகழ்தயாற் பெரியோரைப்போல மகா பாதகனாயுஞ் சுவர்க்க மடைவித்தலாகிய மகிமை தோன்றிற்று.

“நுன்றிவங்கை பெரித்தருவ செங்கெனவி சாவணன்பே
சவையோர் கேட்ப
நன்றிலிலிந் திரித்து வென்பவனுற் பிணிப்புண்டு
நண்ணி னுனில்
கென்றிறைவ னடிபரவும் வானீரர்க ளவனைநனி
யிகழ்த்து மோத
வொன்றியவச் சத்தினிநிந் தொளித்தவிட மங்கதன்யா
னுனரே னென்றான்.”

இதில், அநாம நிகழ்தயால் மற்றை வானீரர்களுக்குப் புசும்ச்சி தோன்றிற்று.

(2). புகழ்ச்சியாற் பழிப்புத் தோன்றல். இஃதவும் அப் பொருட்கே யாகியும் மற்றொரு பொருட்காகியும் வரும்.

உ-ம். “எந்நாகத் தூதர சன்புடை யேகி யினக்கொடிநீ
யற்கா ரனாகங் குலையமெய் வேர்வை யரும்பவந்தோ
பற்கா யமுநகத் தூறு கனியுறப் பட்டுநொந்தாய்
நிற்கா முறைசெய்கை மாறுமுன் டோலிந்த நீணிலத்தே.”

இதில், நொந்தாய் என்னும் புகழ்ச்சியால் எனக்காக அன்று நீ புணர்தற்குப் போயினையென்னும் நிந்தை தோன் றிற்று.

“ஐரவறியா யரவளாயும் பின்செல்லா கல்ல]
தருமழலுந் தண்ணீரும் புல்லு - மொருவர்
படைத்தனவுங் கொன்னாவிப் புள்ளிமான் பார்மேற்
றுடைத்தனவே யன்றோ துயர்.”

இதில், மான் புகழ்ச்சியால் அசன் சேனையில் வருந் திய தன் நிந்தை தோன்றிற்று.

(3). புகழ்ச்சியாற் புகழ்ச்சி தோன்றல்.

உ-ம். “நீராரந் திலகுசிறைச் செத்தார்ப் பகல்கிள்ளை
வாரார் முலையாய்க்கன் வாயிதழ்க்கு - நேராகுங்
கொய்வைக கனிதகர்தற் குத்தவமென் செய்ததோ
செவ்வைத் திறத்திற் றெறிந்து.”

இதில், கிள்ளைப் புகழ்ச்சியால் வாயிதழின் அழகு தோன் றிற்று.

31. ஷஞ்சப் பழிப்பணி.

அஃதாவது, நிந்தையினால் நிந்தை தோன்றுதலாம். இதனை வடநூலார் வ்யாஜ நிந்தாலங்கார மென்பா.

உ-ம். “நீயுந் தவறிலை கிண்ணப் புறக்கடைப்
போதர விட்ட தமருந் தவறிவர்

நிறையழி கொல்பாணை நிற்குவிட் டரக்கு
பதையறந் தல்லது செல்லற்க வென்னு
விறையே தவறுடை யான்.”

இதில், இறைவன் நிக்நையால் தீச்செய்கை யுடைய
மற்றொருவர் நிக்நை தோன்றிற்று.

32. எதிர்மறையணி.

அல்தாவது, ஒழிப்பணிக்கு வேறாகியும் கேட்போரை
மகிழ்விப்பதாகியும் இருக்கின்ற மறுப்பைச் சொல்லுதலாம்.
[இது மறுக்கமட்டுஞ் செய்யும். ஒழிப்பணி ஆரோபித்தற்
பொருட்டு மறுக்கும]. இதனை வடநூலார் ஆஷோபாலங்கார
மென்பர். இவ்வணி மூவகைப்படும்.

(1). தன்னுற் சொல்லப்பட்ட பொருளை ஒரு நிமித்தத்
தினான் மறுத்தல்.

உ-ம். “ஒண்கதிர்த் திக்கானீ யுன்வடிவை விக்மெக்குச்
கண்களிட டக்கடிது காட்டுவாய் - வண்கவின்குர்
பூண்டாய்கு கொங்கையுடைப் புவைமுக முண்டதனாங்
வேண்டாம்போ வெற்றுக்கு வீண்.”

இதில், தான் விரும்பிய சந்திர தரிசனத்தை முகமிருக்
கையால் விண்ணென்று மறுத்தது காண்க.

(2). மறுப்புத் தான் தள்ளாண்டு மற்றொரு பொருளைத்
தோன்றுச்செய்கல்.

உ-ம், “தண்ணரு வுண்டளிசூழ் நாமமணி திண்டிறற்றோ
னண்ணலே யான் நூநி யல்லேன்தாண் - வண்ணம்கு
கேயெனுத்தோ னாண்மெய் விரகதா பம்வடவைத்
தீயெனவே தோன்றுஞ் செறிந்து.”

இதில், அல்லேனென்னும் மறை தள்ளாண்டு கூட்டுதற்
குத் தக்க வஞ்சச்சொல்லை நீக்கி உண்மை கூறுவேன் தன்

மையைக் காட்டிக்கொண்டு விரைந்துவந்து அவனைக் காப்பாற்றென்னும் மற்ருளுபொருளைத் தோற்றிற்று.

(3). உடம்பாட்டுச் சொல்லன் மறுப்பைக் காட்டுதல்.

உ-ம் 'வினாபொருண்மே வண்ணல் விருப்பினாயே லீண்டென்
வினையழகை கேட்பதற்கு முன்னே - வினாதேன்
புடைபூத பூத்தார்ப் புனைகழலாய் போக்குத்
விடையூத வாராம வேரு.'

இதில், ஏகு என்னும் உடன்பாட்டுச் சொல்லாற் போகேல் என்னும் மறுப்பு சுற்றத்தழகையாற் குறிக்கப்பட்ட தலைவியற்கு மென்பதைக்கொண்டு காட்டப்பட்டது.

33. முரண்வினைத்தழிவணி.

அஃதாவது, ஒரிடத்து உள்ளனவுக் காரியகாரணங்கள் ஆகாதனவுமாயி இரண்டு தருமங்களுக்கு மேன்மேலுந் தோன்றி அழியும் பணைமையைச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் விரோதாபாஸாலங்கார மென்பர்.

உ-ம், "சந்தமில் வாயுறினுஞ் சந்த முடையனனே
கோத்தவிழ்தார்ப் பாவை குயம்."

இதில், சந்தமில்லனவற்றைச் சந்தமுடையனவேயா மென்னும் பணைமை அழகுடையன என்னும் பொருளால் அழிந்தது.

34. பிறிதாராய்ச்சியணி.

இதனை வடநூலார் விபாவநாலங்கார மென்பர். இவ் வணி அறவகைப்படும்.

(1). உலகறி காரணமில்லாதிருப்பக் காரியம் பிறத்தலைச் சொல்லுதல்.

இதுவே சொல்லுவிதியுமாம்.

உ-ம், “கடையாமே கூர்த்த கருகெடுக்கண் டேடிப்
படையாமே யேய்த்ததனம் பாலாய் - கடைஞெய்யக்
கோட்டாமே கோடும் புருவங் குலிகச்சே
குட்டாமே சேத்த வடி.”

இதில், கடைதல் முதலிய பிரசித்தகாரண மில்லாமல்
கூர்மையாதல் முதலிய காரியஞ் சொல்லப்பட்டன. இவற்றி
ற்கு இயல்பென்னும் பிறிதோர்காரணம் ஆராய்ந்து கொள்
ளப்பட்டது.

(2). காரணத்தினது தருமமாவது சம்பந்தமாவது
குறைவாக இருப்பக் காரியம்பிறத்தலைச் சொல்லுதல்.

உ-ம், “திண்ணையுங் கூர்மையு மில்லாக் கணைகளைச் சிந்துபுவன்
கண்ணையின் மூவுல கங்களும் வென்றவக் காமனிக
னுண்மை யுணர்ந்து மொருநீ மறங்கிடி னெண்ணொடிதன்
பெண்ணமையென் பாடி பழிப்புக் லாயெம் பெருந்தகையே.”

இதில், வெல்லுதற்கு ஏதுவாகிய அம்பிலே திண்ணை
யுங் கூர்மையுங் குறைவாம்.

(3). காரியம் பிறத்தற்குக் தடையுளதாகவும் அது
பிறத்தலைச் சொல்லுதல்.

உ-ம் “அடுத்த விற்பிர தாப வருக்கன்
ருடுத்த பார்மிசை மன்னவ வெரீன்குடை
விடுத்த வேந்தரை விட்டுவிடாதுமே
வெடுத்த வேந்த ரினத்தைக் கனற்றுமே.”

இதில், பிரதிபந்தகமான குடை இருப்பவுஞ் சுடுதலு
கிய காரியம் பிறத்தது.

(4). காரணமல்லாத மற்றொன்றும் காரியம் பிறத்த
லைச் சொல்லுதல்.

உ-ம், “வருவாத மானியம்பால் வன்சக்தி வீன்று
மெய்யுமோல் யாழி னிகை.”

(5). பகையாகிய காரணத்தினின்றுக் காரியம் பிறத்
தலைச் சொல்லுதல்.

உ-ம், “கீர்தரு சோமன் பொழிசு தளக்கதிகள்
சோர்தரவெம் மாதைச் சுடும்.”

(6). காரியத்தினின்றுக் காரணம் பிறத்தலைச் சொல்லு
தல்.

உ-ம், “மற்பெறுவன் னாலுதித்த தேர்பெறுநின் வன்கையெனுங்
கற்பகத்திற் சீர்ப்பாற் கடல்.”

இதில், சீர்ப்பாற்கடல் கீர்த்தியாகிய பாற்கடல்.

35. காரணவாராய்ச்சியணி.

அஃதாவது, குறையில்லாத காரணமிருந்துக் காரியம்
பிறவாமையைச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் வீசே
ஷோக்த்யலங்கார மென்பர்.

உ-ம், “இறைமதனார் தீப மெர்வரு நின்றங்
குறைவிலது நேயமென்றோ கூறு.”

இதில், விளக்காகிய காரணமிருந்துக் காரியம் பிறவா
மை காண்க, நேயமென்பது தைலமும் அதுராகமுமாம்.

36. கூடாமையணி.

அஃதாவது, ஒருகாரியம் பிறத்தலை அருமையுடைத்தா
கச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் அஸம்பவாலங்கார
மென்பர்.

உ-ம், “அடுக்கலைமேல் னையினு லாயச் சிறை
னெடுக்குமென யாரறிவா நிற்கு.”

இதில், இனிடக்குலச் சிறுவனுக்கு மகிபெடுத்தலாகிய காரியம் அரிதாகச் சொல்லப்பட்டது. கோவர்க்க்தளகிரியைக் குடையாக எடுத்த கண்ணனை நோக்கி இத்திரன் இவ்வாறு கூறினான்.

37. தொடர்பின்மையணி.

இதனை வடநூலார் அஸங்கத்யலங்காரமென்பர். இவ்வணி மூன்றுவகைப்படும்.

(1). காரணம் ஒரிடத்திருப்பக் காரியம் மற்றோரிடத்துப் பிறத்தலைச் சொல்லுதல்.

உ-ம். “வேறொரு மாதர்மேல் வேந்தனாகதுதியா
வூறதர விம்மா துயிர்வாடுங் - கூறி
னிருவரே மெய்வடிவி னேர்திழை கல்லா
ரொருவரே தம்மி லுயிர்.”

இதில், ஊறுசெய்தலாகிய காரணம் ஒரிடத்திருப்ப வாடுதலாகிய காரியம் ஒரிடத்துப் பிறந்தது.

“தீயனெனும் பாம்பு செவியிலொரு வற்கெனவ
மாயுமே மற்றொரு வன்.” இதுவும் அது.

(2). ஒரிடத்திற் செய்தற்குரியதை மற்றோரிடத்திற் செய்தல்.

உ-ம். “கங்கணங்கண் ணிற்றிலகங் கையிற் றரித்தனர்கீர்
தக்கிறையொன் னூர்மடவார் தாம்.”

இதில், கங்கணமென்பது காட்கமும் நீர்த்துளியுமாம். திலகமென்பது திலோதகமும் பொட்டுமாம்.

(3). ஒன்றைச் செயத்தொடங்கி அதற்குப் பகையாகிய மற்றொன்றைச் செய்தல்

உ-ம். கண்ணன் மயங்குதற்குக் காமருத் தஞ்சைச் சொல்லித்தொழி,
பண்ணுமயன் மாதர் பவர்க்கு.”

38. தகுதியின் மையணி.

இதனை வடநாலார் விஷமாலங்கார மென்பர். இவ்வணி
முன்னுணைகப்படும்.

(1). பொருத்துதற்குத் தகுதியில்லாத பொருள்களுக்குப்
பொருத்தத்தைச் சொல்லுதல்.

உ-ம். “பொன்போலுங் கன்னிப் பொறிபற்குங் காணலிலே
மென்பேதை செவ்வற் கிணைத்தனளே - மின்போலு
மானவேன் முட்டைக்கு மாறாய் தெய்வர்போங்
காணவேன் முட்டைக்குங் காடு.”

இதில், பேசையது மெல்லிப் பருவத்திற்கும் பாலைநில
வெப்பத்திற்கும் பொருத்தஞ் சொல்லப்பட்டது.

(2). ஒரு காரணத்தில் பகைக்குணமுடைய காரியம்
பிறத்தலைச் சொல்லுதல்.

உ-ம். “மருவெறுநகங் கோன்கரிய வான்கெண் புகழைத்
தருமா னுலகங் தனில்.”

(3). ஒரு காரியத்தைச் செயற்கொடங்கி,
“வலியுணவிற் நென்றரசப் பெட்டிகறித் தாலிற்
ரெலியரவிற் குத்தா னுண.”

என இஷ்டத்தை அடையாது அநிஷ்டத்தை அடைத
லும்,

“பாவை யலர்க்குடைநீ பற்றுதற்கு வாரிசத்தை
வாவிவிலவைத் தன்னே வளர்க்கின்றாய் - மேவுநலி
யிவவுலகு செய்வான்றி யென்னுது கின்சுதனச்
செய்வியது வெளவல் செய்யும்.”

என மனக்குடைபைத் தான் பேசுதலும் அது தன் முகமொளியை அபகரித்தலுமாயிடு இஷ்டத்தையும் அரிஷ்டத்தையும் அடைத்தலும்.

“இலகு மன்களங்க மேந்தினையாய் கீர்த்த
ருவெலுன் தான்னமா யுற்றத் - திலகமென்பேர்
சேர்களங்க மேபெர்ருன் பேதையரைச் சேர்ந்தக்கால்
யார்களங்கி யாகா ரறை.”

எனக் களங்கம் ஒழித்தலாயிடு இஷ்டத்தை அடையாமையும் ஆகிய இம்முன் துவக்கபாணம் வரும்.

39. தகுதியணி

இதனை வடநூலார் ஸமாலங்கார மென்பர். இவ்வணி முன்று வகைப்படும்.

(1). தகுதியாயிடு இரண்டு பொருள்களுக்குச் சம்பந்தத்தைச் சொல்லுதல்.

உ-ம். “இந்தத் தாளட்ட மேந்தினழின் சொங்கைகளிற்
சந்தமுறச் சேர்த றகும்.”

(2) காரியத்தை அதன் காரணத்தோடு டொத்த சொற்கை யுள்ளதாகச் சொல்லுதல்.

உ-ம். “காணர் தனிலுசுந்தக் காணர், தனையழித்திட்
னெஞ்செய் தீயி னுதித்தபுகை - தானு
மெழிவி யருவாகி யீர்ப்புணலைப் பெய்தத்
தழலை பவித்த றகும்.”

(3). கிரும்பத்தகாததை யடையாமல் கிரும்பப்பட்டதையே யடைதல்.

உ-ம். “பொற்கொழிர் கின்ற புரிதலத்தாத் கஞாமலா
சொந்தவினின் குருகுலாய்த் தோன்றியே - சந்தனைபத்

சேர்வுற் றணவுலகிற் செய்பதவ நற்கதிபிவச்
சார்விக்கு மென்புதுமெய் தான்.”

இதில், நற்கதி-புண்ணிய லோகமும் கல்ல நடையுமாம்.

“நந்தலுறு தீவினைசெய் யேலென்று நான்மறைதே
நந்தணன்பல் காணன் கறைந்துமவன் - மைந்தனனி
நந்தலுறு தீவினையை நாடோறுஞ் செய்துமொரு
நந்தை யுரைகடவான் ஞன்.”

இதில், எதிர்மறைபால் அநிஷ்டந் தோன்றினும் அக்
கிளிகாரிய மென்றும் பொருளால் இஷ்டம் அடைதலே
யாம்.

“மாதர்கவர்க் கத்துணைச வைத்தமர்செய் வேந்தடைந்தான்
மாதர்கவர்க் கத்தினையே மாண்டு.”

இதில், அநிஷ்டந் தோன்றினுஞ் சிலைஷபால் இஷ்
டம் அடைதலேயாம்.

40. வியப்பணி.

அஃகாவது, ஒருபாசினக் கருதி அதற்குப் பகையாகப்
முற்றுகையச் செய்தல். இதனை வடநூலார் விசித்ராலங்கார
மென்பர்.

உ-ம். “ஒதம் திறத்தி னயுத்தோர்க டாழ்குவரெப்
போதுமுயர் வெய்தற் பொருட்டு.” என வரும்.

41. பெருமையணி.

இதனை வடநூலார் அதிகாலங்காரமென்பர். இவ்வணி
திருவகைப்படும்.

(1). பெரிய ஆதாரத்தினும் ஆதேயத்தைப் பெரிதா
கச் சொல்லுதல்.

உ-ம். “உலக முழுநீடத்து மாவிகம்பி லுன்ற
ன்லகில் ஞுணமடங்கா வாம்.”

(2). பெரிய ஆதேபத்தினும் ஆதாரத்தைப் பெரிதாகச்
சொல்லுதல்.

உ-ம். “மச்சே ருவடுவெ ன்னவுபெரு னுமத்தனவி
லுச்சே ரடக்கி யுள்.”

42. சிறுமையணி.

அஃதாவது, அற்பமாகிய ஆதேபத்தினும் ஆதாரத்தை
மிக அற்பமாகச் சொல்லுதல். இதனை வடநூலார் அல்பா
லங்காரமென்பர்.

உ-ம். “விரலாழி கைவளையாய் விட்டதினி யார்த்த
வரலாழிக் கென்செயுமெம் மாது.”

ஆதாரம் - இடம்.

43. ஒன்றற்கொன்றுதவியணி.

அஃதாவது, ஒன்றற்கொன்று உபகரித்தலைச்சொல்லு
தலாம். இதனை வடநூலார் அந்யோந்யாலங்காரமென்பர்.

உ-ம். “திங்கனிர வால்வினங்குஞ் செப்புநீர்த் திங்கனாற்
கவுதல் வினங்குமே காண்.”

44. சிறப்புநிலையணி.

இதனை வடநூலார் விசேஷாலங்காரமென்பர். இவ்வணி
மூன்றுவகைப்படும்.

(1). பிரசித்தமாகிய ஆதாரம் இல்லாதிருப்ப ஆதேபத்
தின் இருப்பைச் சொல்லுதல்.

உ-ம். “தினகாணிக் காமலவன் செய்ய கதிர்க
ளினிதிலங்குந் தீபத் திருந்து.”

(2). ஒரு பொருளைப் பல இடங்களில் இருப்பதாகச் சொல்லுதல்.

உ-ம். “ஆயினை நல்லா எகம்புதமுன் பின்னெங்கு
மேயுவெனக் குந்தோன்று மே.”

(3). அற்பகாரியஞ் செயத்தொடங்கி அருமையாய்
மற்றொரு காரியமுஞ் செய்தல்.

உ-ம். “மாட்சியினிற் காண்பேற்கு வள்ளலே கற்பகைந்
காட்சியுங்கிட் டிற்றெளிது காண்.”

45. மற்றதற்காக்கலணி.

இதனை வடநூலார் வ்யாகாநாலங்காரமென்பர். இவ்
வணி மூவகைப்படும்.

(1). ஒரு காரியத்தினது உலகவி காரணத்தை ஒருவன்
அதற்குப் பகையாகிய காரியத்திற்குக் காரணமாக்குதல்.

உ-ம். “உலகைமகிழ் விக்கு முயர்மலர்கொண் டேவே
ளவகை வருத்து முடன்ற.”

(2). ஒருவன் ஒரு காரியத்திற்குச் சாதனமாகக் கொ
ண்ட பொருளை மற்றொருவன் அதற்குப்பகையாகிய காரியத்
திற்குச் சாதனமாகக் கொள்ளுதல்.

உ-ம். “தண்ணூற் கொலப்பட்ட காமனையிக் காரிகையார்
கண்ணாய் விக்கின்றார் காண்.”

(3). ஒரு காரியத்தை உண்டாக்குதற்கு ஒருவனால்
உட்கொணப்பட்ட பொருளான் மற்றொருவர் அதன் பகைக்
காரியத்தை நன்றாகச் சமர்த்தித்தல்.

உ-ம். “உலுத்தன் மிடியருமென் றான்வெருவி கர்கா
னிலத்தென் றொருவ றிகழ்த்த - ஈலத்திசைகூர்
வன்னலுமவ் கச்ச மருவியே நஞ்ருமென
யிக எலுத்தான் மற்றொருவன் மெய்.”

46. காரணமாலையணி.

அஃதாவது, பின்பின்னாக வருவனவற்றிற்கு முன்முன்
னாக வருவனவற்றைக் காரணங்களாகவேனும் காரியங்க
ளாகவேனுஞ் சொல்லுதல்.

உ-ம். “நீதியாற் செல்வ கிழ்செல்வத் தாற்கொடைமற்
ரேதுகொடை யாற்சீ ருள்.”

இதில், நீதி முதலியன செல்வ முதலியவற்றிற்குக் கார
ணமாதல் காண்க.

“படர்சரகம் பாவத்தாற் பாவ மிடியான்
மிடியீவி வாமமயினு மே.”

இதில், நாகமுதலியன பாவ முதலியவற்றிற்குக் காரிய
மாதல் காண்க.

47. ஒற்றைமணிமாலையணி.

அஃதாவது, பின்பின்னாக வருவனவற்றிற்கு முன்முன்
னாக வருவனவற்றை விசேஷிப்பங்களாகவேனும் விசேஷணங்
களாகவேனுஞ் சொல்லுதலாம். இதனைவடதுலார் ஏகாவள்
யலங்காரமெனப் பர்.

உ-ம். “மன்னிவன்கண் காதனவுக் காததோன் மட்டியையுந்
தன்னுததோன் சானுத் தொழிம்.”

இதில், கண் முதலியன விசேஷிபம்.

“நிறைவெளியு மநிலியங்கு நினகரனு
மவன்கநீர்சேர் நிலவு மனீனோன்
ருகைவின்பிறப் பிடமாய புனலுமத
னதுபித்தக் கருந் திய
மறைமொழியி னதனிகளி வழர்குபுரு
டனுமவற்குப் பிரான னுமீ

யுறைவளியு மதுகொன்மண முறலென
மாயிறையெட் டிருவுட் கொள்வாம்பீ
இதில், வெளிமுதலிபன விசேஷணம்.

48. மாலை விளக்கணி.

அஃதாவது, தீபகந்தையும் ஏகாவலியையுஞ் சேர்த்துச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் மாலாதிபகாலங்காரமென்பர்.

உ-ம். “மனைக்கு விளக்க மடவாண் மடவா
டனக்குத் தணகால் புதல்வர் - மணக்கிய
காதற்புதல்வற்குக் கவ்வியே கவ்விதனத்
கோதிற் புதழ்கா லுணர்வு.”

இதில், எல்லா வாக்கியங்களுக்கும் விளக்கமென்னும் ஒருசொல் முடிபாய் வருதலால் தீபகவிதியும், மடவாள் முதலியவற்றை முன் முன்னாகவரும் மனை முதலிபலற்றிற்கு விசேஷிபங்களாகச் சொல்லுதலால் ஏகாவலிவிதியும் வந்தன.

49. மேன்மேலுயர்ச்சியணி.

அஃதாவது, மேன்மேலும் ஒன்றற்கொன்று உயர்குணத்தாலேனும் இழிகுணத்தாலேனும் உயர்வாதனைச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் ஸாராலங்காரமென்பர்.

உ-ம். “தேன்மதுர மாமதனிற் றென்னமுத மேமதுர
மான்கொலதி னும்துர மாம்.” இது உயிவு.
“நீரினு தண்ணிற செய்வென்பர் செய்யினும்
யாரு மறிவர் புனைதட்பங் - தேரி
னிரப்பிடு ம்பை யானன் புருமே புனையும்
புகற்கரிய பூதை தழைத்து.” இது இழிவு.

50. திரணிநையணி.

அஃதாவது, வரிசையாகச் சொல்லப்பட்ட பொருள்களுக்குச் சம்பந்தமுள்ளவைகளை அம்முறையே சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் யதாசங்கீயாலங்காரமென்பர்.

உ-ம். “தரியலர்க்குந் தன்னிற் பிரியலர்க்கு மெங்கோன்
நெரிநுன்பு மின்புஞ் செய்யும்.” என வரும்.

51. முறையிற் படர்ச்சியணி.

அஃதாவது, முறையாக ஒருபொருள் பல இடங்களிற் சென்றடைதலையேனும் ஒரிடத்திற் பலபொருள் சென்றடைதலையனுஞ் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் பரியாயாலங்காரமென்பர்.

உ-ம். “நஞ்சமே ரீபண்டை நாளி னதிபதிதன்
னெஞ்சிலிருந் தாங்கதன்பி னீங்கியே - செஞ்சடிவச்
சங்கரனார் கந்தரத்திற் சார்த்திக் கொடியோன்வாய்த்
தக்குதியிக் காலந் தனில்.” எனவும்,

“முன்னா ளிருவர்க்கும் யாக்கையொன் றாக முயங்கினம்யாம்
பின்னாட் பிரியன் பிரியையென் றாயினம் பேசுநூற
மங்காட் கணவன் மனைவியென் றாயின மெண்ணினினிச்
சின்னாளி லெப்படி யோமன்ன ரீயிங்குச் செப்புகவே.” எனவும்
வரும். முறையே காண்க.

52. மாற்றுநிலையணி

அஃதாவது, இழிலாகிய பொருளைக்கொடுத்து உயர்வாகிய பொருளை வரங்குதலைச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் பரிவ்ருத்த யலங்காரமென்பர்.

உ-ம். “கடாயு கழவுடம்பைத் தான்கொடுத்துப் பெற்றான்
கெடாததொரு கீர்த்தி யுடம்பு.”

53. ஒழித்துக்காட்டணி.

அஃதாவது, ஒருபொருளை ஒரிடத்து இல்லையென ஒழித்து மற்றொரிடத்து உண்டென்று நிபந்தித்தலாம். இதனை வடநூலார் பரிசங்க்யாலங்கார மென்பர்.

உ-ம், “திறைபடுவ புட்ருவமே யன்றிசின் திறைத் திறைவமக் கட்டு அரிவே” என வரும்.

“எத்துகிசர் தானையாய் தீத்தொழிலைச் செய்வோர்க ளத்தனரே சின்னூட்டகநீது.”

இதில், ஒழிப்புச்சொல்லானது தொக்கு சின்றது.

54. உறழ்ச்சியணி.

அஃதாவது, சமமானமாகிய வாரிபையுடைய இரண்டு படிவங்களைக் காட்டி விகற்பித்தலாம். இதனை வடநூலார் லிகல்பாலங்கார மென்பர்.

உ-ம், “தலையையே னும்வினார்தெந் தார்வேந்தர்க் கோர்சின் னலையையே னும்வனைத்தல் செய்.”

55. கூட்டவணி.

இதனை வடநூலார் ஸமுச்சயாலங்கார மென்பர். இவ் வணி இரண்டுவகைப்படும்.

(1). பகையில்லாமையால் ஒருகாலத்திற் கூடத்தக்க பொருள்களுக்குக் கூட்டத்தைச் சொல்லுதல்.

உ-ம், “நின்று நூறு வெளிப்படுத னோக்கி நோக்கிவிறைநாரு மென்பு நீருக வினமுலமேற் புல்லு முனிந்தாயென வருந்து மன்போடே நீர்த்தனன்போ வகைக்குமகன்றுயெனவெளியிற் பின்போ தருகல் லுணர்வியுத்த பித்தர் போலப் பேதுறுமால்.”

இதில், நிலைதளர்தல், புல்லல், கைகத்தல் முதலியன கூடின.”

(2). பலகாசினங்கள் கூதெலால் ஒரு காரியம் பிறத்தல்.

உ-ம். “தவமு முருவங் குணமுந் திருவு
நலமுமுயர் கல்வி நயமும் - வலமுஞ்
செருக்கைகளைக் கின்றனவிச் செம்மற்கு நானூர்
திருக்கறுகன் மாண்பிற் செறிந்து.”

56. வினைமுதல் விளக்கணி.

அஃதாவது, ஒரு கர்த்தாவைச் சேர்ந்த முறையுள்ள பலசெய்கைகளை முறைபிறழாமற் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் கார்த்தீபகாலங்காரமென்பர்.

உ-ம். “தூய்க்கின்றான் வாசநீர் தோய்கின்றான் பூசை
பயில்கின்றான் பல்சுவைய வுண்டி - பயில்கின்றான்
காவலனைன் ரோங்குகடை காப்பவராற் தள்ளுணுசிப்
பாவலரைப் பொன்னெகண் பார்.” என வரும்.

57. எளிதில் முடிபணி.

அஃதாவது, ஒருவன் செயததொடங்கிய காரியம் மற்றொரு காரண உதவியால் எளிதில் முடிதலாம். இதனை வடநூலார் ஸமாதீயலங்காரமென்பர்.

உ-ம். “மதிதுதலாட் கியானூடன் மாற்றத் தொழும்போ
துதவிமுகில் செய்தன் ரெலித்து.”

58. விறல்கோளணி.

அஃதாவது, வலியுடைய பகையின்மேலாதல் அதனது துணையின்மேலாதல் பராக்கிரமீத்தலைச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் ப்ரதீயரீகாலங்கார மென்பர்.

உ-ம். “லண்டினந்தே ணுட்நிமரை காட்டலிற்றேற் தக்கொடுபோ
கண்டதுதிக் கட்டுக் களங்கு.” இது பாகு. [யங்
“தாக்குவிழிக் குத்துணையாய்ச் சார்த்திலங்கு காதைநீ
ழர்க்கின்ற நீலத் தலர்.” இது பாகுத்துணை.

59. தொடர்நிலைச் செய்யுட்பொருட்பேறணி.

அஃதாவது, ஒருபொருளைச் சொல்லத் தண்டாபூபிகா நியாயத்தினால் பற்றொரு பொருள் தோன்றுதல். தண்டாபூபிகா நியாயமாவது தண்டத்தை யபகரித்தலினால் அதனிறச் சேர்த்து வைத்த அப்பம் முதலிய உணவு அபகரிக்கப்படுதலுந் தானே விளங்கல். இதனை வடநூலார் காவ்யார்த்தாபத்த் யலங்காரமென்பர்.

உ-ம். “மக்னகமுகத் திங்களையே வாட்டிற் றறைருவதென் பங்கயமென் போதுபெம் பாடு.” என வரும்.

60. தொடர்நிலைச் செய்யுட் குறியணி.

அஃதாவது, சாதிக்கத்தக்க பொருளை வாக்கியார்த்தத் தினாலாயினும் பதார்த்தத்தினாலாயினும் அவ்விரண்டினாலு மாயினஞ் சாதித்தலாம். இதனை வடநூலார் காவ்யலிங்காலங்காரமென்பர். இவ்வணி மூன்றுவகைப்படும்.

(1). வாக்கியப் பொருட் செய்யுட் குறி.

உ-ம். “காம நிலைவென்றேன் கண்ணுதலோ னென்மனத்தின் மீமொவு கின்றான் விடாது.”

இதில், பின்வாக்கியார்த்தத்தைக்கொண்டு வெல்லுதல் சாதிக்கப்பட்டது.

(2). பதப் பொருட் செய்யுட் குறி.

உ-ம். “மீளிர்தே வீசன் விழிமணியே வாழி
தெனியுமையான் மீதனியுஞ் சேரா - லுனதாய
வின்பவொளி பைநீகவர்லீ டென்னுமோ கத்தழுந்தற்
கன்பினேன் செவ்வே னமைந்து.”

இதில், விடடைதலை மோகமாகச் சொல்லுதல் அப்பிர சித்தமாகையால் அது சுகவொணியை யபகரித்தலென்னும் பதார்த்தத்தினுற் சாதிக்கப்பட்டது.

(க). இருமைச் செய்யுட் குறி.

உ-ம். “கீழேநேர் புலமைநிறை காரிகைபா லோர்தன்
நலமேற்கோட் பட்டதெக்கே சஞ்சீர் - நிலையதற்குப்
பேசுவிலவ் காங்கவரி பின்புறங்கொள் சாமரையை
யேசுறயார் சொல்வா ரிணை.”

இதில், புலமையிற் சிறந்த காரிகைபாற் சிவமேற்கொ
ளப்பட்ட தெக்கேசமென்னும் வாக்கியார்த்தமும் விலக்கு
பின்புறங்கொண்ட என்னும் பதார்த்தமுஞ் சேர்ந்து காரி
கைகூந்தற்குச் சாமரை பொப்பாகாமை சாதிக்கப்பட்டது.

61. வேற்றுப்பொருள் ஷவப்பணி.

அஃதாவது, பொதுப்பொருளாற் சிறப்புப் பொருளை
யுஞ் சிறப்புப்பொருளாற் பொதுப்பொருளையுஞ் சாதித்த
லாம். இதனை வடநூலார் அர்த்தாந்தர ந்யாஸாலங்காரமென்
பர்.

உ-ம். “நிறைவாரி கையத்தாண்டி நின்ற னனுய
னறைபெரியோர்க் கென்னோ வரிது.”

இதில், பெரியோர்க்கு அரிது இல்லை யென்னும் பொரு
ளால் அனுமன் கடலைத்தாண்டி நின்றான் என்னும் வர்ணிய
மாகிய சிறப்புப்பொருள் சாதிக்கப்பட்டது.

“ஊரங் கணனி ருரவநீர்ச் சேர்த்தக்காற்
பேரும் பிறிதாதித் தீர்த்தமா - மோருங்
குலமாட்சி யில்லாருங் குன்றபோ னிற்பர்
கலமாட்சி கல்லாரைச் சார்ந்து.”

இதில், முன்னிரண்டடியிற் சொல்லப்பட்ட சிறப்புப்
பொருளால் பின்னிரண்டடியாலுஞ் சொல்லப்பட்ட வர்ணிய
மாகிய பொதுப்பொருள் சாதிக்கப்பட்டது.

“தாழ்த்தோ ருயர்வு சென்றுமிக வுயர்க்தோர் தாழ்வ சென்றுமறஞ்
குழந்தோ ருரைக்கு முகரகண்டர் மதில்குழ் டெந்த தொவ்வழி
தாழ்த்தோ ரனந்தன் மணிமுடிமே னின்றன் றயர்ந்து தடவகையைச்
குழ்த்தோர் வகையினுதிப்பவன்ருட் டீழ்சின்றதுபோய்ச்சுழெயிலே.”

இதில், பின்சொல்லப்பட்ட வர்ணியமாகிய சிறப்புப்
பொருளால் முன்சொல்லப்பட்ட அவர்ணிமாகிய பொதுப்
பொருள் சாதிக்கப்பட்டது. பிறவும் அன்ன.

62. மவர்ச்சியணி.

அஃதாவது, சிறப்புப்பொருளைச் சாதித்தற்குப் பொ
துப்பொருளையும் மீட்டும் அப்பொதுப்பொருளைச் சாதித்த
ற்கு மற்றொரு சிறப்புப்பொருளையுஞ் சொல்லுதலாம்.
இதனை வடநூலார் விகஸ்வராலங்காரமென்பர்.

உ-ம். “தேடு மணிபலவுஞ் சேரிமைய நால்வரைக்குக்
கூடுபனி யாலோர் குறைவுண்டோ - நீடுபல
வின்ருணத்திற் குற்றமொன் றிந்து பலகதிரிற்
புண்களங்கம் போலடங்கிப் போம்.”

இதில், முன்னிரண்டடியினுஞ் சொல்லிய சிறப்புப்
பொருளைச் சாதிக்கப் பலருணங்களில் ஒரு குற்றம் மறையு
மென்னும் பொதுப்பொருளைச் சொல்லி அதைச் சாதித்தற்
குச் சந்திரகிரணங்களிற் களங்கம்போ னென்னுஞ் சிறப்
புப்பொருள் கூறப்பட்டது.

63. கற்றோர், நவிற்சியணி.

அஃதாவது, மிகுதிக்குக் காரணமாகாதவத அதற்குக்
காரணமாகச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் ப்ரேள
டோக்த யலங்கார மென்பர்.

உ-ம். “தக்கவிவன் கண்யமுனை தன்னி லவர்கூஉளை
யொக்குய் கருமை யுள.”

இதில், சூலணியின் கருமைமிகுதிக்கு ஏதுவாகாத யமுணியிற் பிறத்தல் ஏதுவாகச் சொல்லப்பட்டது.

“ஐந்தாரு வின்மலர்த்தா தக்காம தேனுவின்பால்
சுந்தா மணியினொளி சீர்த்தனத - னந்தா
வுயிர்ப்பினொடு சக்கசிநி யுன்வெளியைத் தாலும்
வியப்பவிவற் றந்தான் விதி.” இதுவும் அது.

64. உய்த்துணர்வணி.

அஃதாவது, ஒருகாரியம் முற்றுப்பெறுதற்கு இஃது இவ்வாறாமெனின் என ஊகித்தலாம். இதனை வடநூலார் ஸம்பாவகாலங்கார மென்பர்.

உ-ம். கேடுறாக் கோன்புகழைச் சேடனவி லத்தொடக்கிற்
பீடுறகே முற்றுப் பெறும்.”

65. பொய்த்தற்குறிப்பணி.

அஃதாவது, ஒரு பொருளைப் பொய்பாக்குதற்கு மற் றொரு பொய்ப் பொருளைக் கற்பித்தலாம். இதனை வடநூ லார் மித்யாத்யவஸித்யலங்கார மென்பர்.

உ-ம். “வான்பசுந்தோல் போற்கருட்ட வல்லோன் பசுபதியைத்
தான்பரவா தெய்துறுஉம் வீடு.”

“விண்மலர்த்தார் வேய்த்தோனே வேசையரைத் தன்வசமாப்
பண்ணுதற்கு வல்லனென் பார்.” என வரும்.

66. வனப்புநிஜையணி.

அஃதாவது, வர்ணியத்தை விசேஷியமாக்கிக்கொண்டு வர்ணிக்கவேண்டிய வாக்கியார்த்தத்திற்கு ஒப்பாகிய மற் றொரு வாக்கியார்த்தத்தை வர்ணித்தலாம். இதனை வட நூலார் லலிதாலங்காரமென்பர்.

உ-ம். “பெருகதன்முந் தம்போக பிங்களாகோ ளத்தித்
திருவணியான் வேட்டல் செய்யும்.”

இதில், சிறிதன்போடு வந்த சாயகளை விகழ்த்த, மற்
றொருந்தியிடத்தி லவன்போனபின்பு தன்னைத் தூதகிட
கிரும்பிய சாயகையைக் குறித்தது தூதி நான்சொல்ல வேண்
டியதற்கொத்த நீர் போயபின் கரை கோலல் கூறினான்.

67. இன்பவணி.

இதனை வடநாலார் ப்ரஹ்மணுலங்கார மென்பர். இவ்
வணி முன்றுவகைப்படும்.

(1). முயற்சியின்றி விரும்பப்பட்ட காரியஞ் சித்தித்
தல்.

உ-ம். “தன்னு பகன்விழைந்த ஸதபலையே தூதாக
யன்னுன்க ணுய்த்தா ளனங்கு.”

(2). விரும்பப்பட்ட பொருளினும் அதிகமாகிய பொ
ருள் சித்தித்தல்.

உ-ம். “மழுக்குவினக் கைத்தாண்ட மங்கையெழும் போது
செழுக்கதிர்தோன் நிற்றிருன்கால் சேத்து.”

(3). உபாயஞ் சித்தித்தற்பொருட்டுச் செய்யும் முயற்சி
பாற் பலமே சித்தித்தல்.

உ-ம். “தங்கு நிதியஞ் சனமு விகையகழ்ந்தோ
னங்குதி யேகண்டா னன்று.”

68. துன்பவணி.

அஃதாவது, விரும்பப்பட்ட பொருளைக்குறித்து முய
ற்சிசெய்ய அதற்குப் பகைப்பொருள் கிடைத்தலாம். இதனை
வடநாலார் விஷாநாலங்கார மென்பர்.

உ-ம். “சேருந் கடர்வினக்கைத் தான்டு ணையிலவித்த
நாருமிடர் கூட வகைது.”

69. அகமலாசசியணி.

அக்தாவது, ஒன்றன் குணகுற்றங்களால் மற்றொன்
றற்கு அவை யுளவாதலைச் சொல்லுதலாம். இதனை வட்டா
னார் உல்லாஸஸுலங்காரமென்பர். இவ்வணி நான்கு வகைப்
படும.

(1). குணத்தினுற் குணத்தைச் சொல்லுதல்.

உ-ம். “கூக்கற் பினன்முழித் தாய்கமசெயு மோவெனையென்
றக்கவகை கொள்ளு மவா.”

இதில், கற்பினன் பெருமைக் குணத்தால் கங்கைக்
குப் பரிசுத்தகுணஞ் சொல்லப்பட்டது.

(2). குற்றத்தினுற் குற்றத்தைச் சொல்லுதல்.

உ-ம். “கினக்கதிர்வேல் வேந்தேகின் றெவ்வர் மடவார்
வனத்திலடைத் தோடுங்கான் மாழ்தித் - தனத்திலுற
வைத்தபெருச் திட்டமடி வையாத நான்முகனை
மைத்தவிழி நீருகவை வார்.”

இதில், பாதங்களின் மென்மைக் குற்றத்தால் வீணாக
முலைகளிற் கடினத்தைவைத்த நான்முகன் கிந்தை கூறப்பட்டது.

(3). குணத்தினுற் குற்றத்தைச் சொல்லுதல்.

உ-ம். “நாருத் தகடேபோ னனிமலர்மேற் பொற்பாவாய்
நீரூய் கிலத்து வினியரோ - வேரூய
புன்மக்கள் பக்கம் புருவாய்நீ பொன்போலு
கன்மக்கள் பக்கம் தழத்து.”

இதில், கல்லோர் பெருமைக் குணத்தால் திருமஞ்
ஞ் அலகாபடையாமைக் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(4). குற்றத்தினுற் குணத்தைச் சொல்லுதல்.

உ-ம். “கோடகேதேற் கொற்றவரீ கொல்லாமை வீட்டதுவே
சேவகர்க்குப் பெரு தியம்.”

இதில், அரசன் கொடுமைக் குற்றத்தினுற் சொல்லியின்
‘நீ’ப் புறம்போதற் குணஞ் சொல்லப்பட்டது.

70. இகழ்ச்சியணி.

அஃதாவது, ஒன்றன் குணகுற்றங்களால் மற்றொன்
தற்கு அவை உளவாகாமையைச் சொல்லுதலாம். இதனை
வடநூலார் அவஜ்ஞாலங்காரமென்பர். இவ்வணி இரண்டு
வகைப்படும்.

(1). குணத்தினுற் குணமுண்டாகாமை.

உ-ம். “ஆழ வழுக்கி முகக்கினு மாழ்கடனீர்
நாழி முகவாது காளுழி.”

இதில், கடலின் பெருமைக் குணத்தால் நாழிக்கு
‘அதிக நீர் கொள்ளலாகிய குணமுண்டாகாமை கூறப்பட்
டது.

(2). குற்றத்தாற் குற்றமுண்டாகாமை.

உ-ம். “கமலமலர் தற்கண்டு கூம்புதலாற் காம
ரமுதகிர ணற்கென் குறைவு.”

இதில், கமலங் கூம்புதற் குற்றத்தாற் சந்திரனுக்குக்
குறைவாகிய குற்றமுண்டாகாமை கூறப்பட்டது.

71. வேண்டலணி.

அஃதாவது, குற்றத்தாற் குணமுண்டாதலைக் கண்டு
அக்குற்றத்தைப் பிரார்த்தித்தலாம். இதனை வடநூலார்
அவஜ்ஞாலங்காரமென்பர்.

அன்னியிலக்கணம்:

உ-ம். “வேண்டிநீ புற புணையுமா தவர்க்கு
விஞ்சுதெய்து துறபெரு மிடியுக்
கொண்டால் விசைத் தினைக்கும்பாக் கையுநீ
கொடியனெந் கருளுநா னுனதோ.”

72. இலேசலணி.

அஃதாவது, குற்றத்தைக் குணமாகவுங் குணத்தைக் குற்றமாகவுஞ் சொல்லுதலாம்.

உ-ம். “பறவைக ளெலாமனப் படியே திரிதரக்
குறைவிவிக் கிளிக்குக் கூட்டுச்
சிறைநீங் கிளவியிற் சேர்பய னாமே.”

இது அரசனுக்கு இனியனாப்த் தன்னினிங்கி அவன் புறத்து நெடுமாளாக இருக்குங் கல்விசான்ற புதல்வனைப் பார்த்ததற்கு விரும்பிய தந்தையாற் சொல்லப்பட்டது. இதில், மதுரச்சொல்லாகிய குணம் பஞ்சாச்சிறைக்குக் காரணமாகையாற் குற்றமாகவும், மதுரச்சொல் இல்லாமையாகிய குற்றம் வேண்டியவாறு திரிதற்குக்காரணமாகையாற் குணமாகவுஞ் சொல்லப்பட்டன.

73. குறிநிலையணி.

அஃதாவது, புகழ்பொருளை உணர்த்துஞ் சொற்களால் குறித்தறிதற்குத் தகுதியாகிய பொருளைச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் முத்ராலங்கூர் மென்பர்.

உ-ம். “மந்தா கினியணி வேணிப் பிரான்வெங்கை மன்னவரீ
கொத்தார் குழன்மணி மேகலைநா ணுட்பங் கொள்வதெங்கண்,
சிந்தா மணியுந் திருக்கோ வையுமெழு திக்கொளினு
நந்தா வுரையை யெழுதலெவ் வாறு வயின்றருளே.”

இதில், சிந்தாமணி முதலிய செய்யுள் குறிக்கப்பட்டன.

74. அரதனமாஸையணி.

அஃதாவது, சொல்லத்தொடங்கிய பொருள்களை முன்பின் முறைவழுவாது வரச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநாலார் தங்காவளியலங்காரமென்பர்.

உ-ம். “உனதுபிரதாப முயிரிழந்த தெவ்வர்
மனைவியா ஒருகுறப்பின் மன்னுஞ் - எனவிழிபி
சூரமுனெஞ் செந்நீயு நாசியிற்கா லும்மறிவி
னாரும் வெளியுருவு மாம்.”

இதில், பஞ்சபூதங்களும் முறைபிறழாமற் சொல்லப் பட்டன.

75. பிறிதின் குணம்பெறலணி.

அஃதாவது, ஒரு பொருளானது தன்குணத்தை இழந்து பிறிதொன்றின் குணத்தைக் கவர்தலாம். இதனை வடநாலார் தத்குணாலங்காரமென்பர்.

உ-ம். “ஓவண்முகக் கனிமுகத் திதழொளியாந் பெற்ற
துவண்பதும ராகத் தொளி.”

இதில், குணம்-கவை ஒளி ஊறு ஒசை காற்றம் முதலியன.

76. தொல்லுருப்பெறலணி.

இதனை வடநாலார் பூர்வருபாலங்காரமென்பர். இவ்வணி இருவகைப்படும்.

(1). ஒன்று மற்றொன்றன் குணத்தை யடைந்திருந்து பீட்டுந் தன்குணத்தையே யடைதலாம்.

உ-ம். “தித்தன் கைக்கறையா னீறுருக்கொன் சேடனுன்
குற்றடைத்தான் நன்முன் னுரு.”

(2). ஒரு பொருள் விகாரத்தை யடைந்தபொதினும் பூர்வநிலைசெய்ச் சொல்லுதலாம்.

உ-ம். “வளியால் லினக்கவித்து மாதனத்தி னுண்
மொளிமொ கலிசெயலா னுண்டு.” என வரும்.

“நின்னொடு முரணிய நிருபர்சா டழித்து
மரகசுருகையிடத் தரகச னுறையு .
மாலினம் பொருத்திட மாலினம் பொருத்து
மத் திகன் வாழிடத் தத்திகன் வாழு
முரனொலி கெழுமணி முன்றித்
பரகசர் சிறத்த பண்புடை வேந்தே.” இது சிலேடை.

77. பிறிதின் குணம்பெருமையணி.

அஃதாவது, ஒரு பொருளானது தன்னோடு சம்பந்தி
த்த பிற்தொன்றான குணம் அடையாமையாம். இதனை வட
நூலார் அதத்துணுலங்காரமென்பர். 1

உ-ம். “புனைகழற்கா னக்கோன் புகழ்திசைவே ழங்க
ணனைமதத்திற் றோய்க்கு னயவார் - மனைவியர்வாட்
கண்மை யறத்துடைத்துங் காமர் மதிபோவ
வெண்மையுடைத் தாய்வினங்கு மே.”

புகழ் கரிநாகாமை காண்க.

78. தன்குணமிகையணி.

அஃதாவது, மற்றொன்றன் சார்பினாலே தனது இயற்
கைகி குணம் மிகுதலாம். இதனை வடநூலார் அங்குணுலங்
கார மென்பர்.

உ-ம். “வளர்செவிசேர் காலிமகர் மாணியையாய் நின்கடைக்கட்
பார்வைபினுன் மிக்ககரும் பண்பு.”

இதில், கடைக்கட் பார்வையின் சார்பினால் குவணியின்
கருமைக்கு மிகுதல் சொல்லப்பட்டது.

79. மறைவணி.

அஃதாவது, பொதுக்குணத்தினால் இரண்டு பொருள்களுக்கு வேற்றுமை தோன்றாமையாம். இதனை வடநூலார் மீலிதாலங்கார மென்பர்.

உ-ம். “பேரமுறத் தோன்றிப் பேரையியற் கைச்சிவப்பார்
பாதமுற சூட்டியசெம் பஞ்சு.”

80. பொதுமையணி.

அஃதாவது, ஒப்புமையால் இரண்டு பொருள்களுக்கு விசேஷத் தோன்றாமையாம். இதனை வடநூலார் ஸாமாந்யா லங்கார மென்பர்.

உ-ம். “வண்பதும் வாலி யடைத்தமட வார்வதனம்
பண்பி னறிப்படா.”

81. மறையாமையணி.

அஃதாவது, பொதுக்குணத்தினால் ஒற்றுமையுடைய இரண்டு பொருள்களுக்கு ஒரு காரணத்தால் வேற்றுமை தோன்றுதலாம். இதனை வடநூலார் உந்மீலிதாலங்கார மென்பர்.

உ-ம். “ஒழுகுற மறவி யீட்ட மொலியினு னருவெண் டிந்தள்
பழகுற முடற்க னக்காற் பாகசா தனன்கூர்ங் கோட்டு
மதகளி றமிழ்ம தத்தான் மலர்மிசைக் கடவு னாதி
பழகுற கடையா வன்றி யறிதரப் படாவக் குன்றில்.”

இது கைலாச வர்ணனை.

82. சிறப்பணி.

அஃதாவது, ஒப்புமையாத் பொதுமையுற்றிருந்த இரண்டு பொருள்களுக்கு ஒரு காரணத்தால் விசேஷகாலங்காரமென்பர்.

உ-ம். “விதுவெழுவஞ் சோர்வுறலான் மின்னார் முகத்திற்
பதுமமலத் வேறு படும்.”

83. இறையணி.

இதனை வடநாலார் உத்தராலங்காரமென்பர். இவ்வணி
இரண்டுவகைப்படும்.

(1). மறைப்பு இறை.

அஃதாவது, ஓர் அபிப்பிராயத்தைத் தன்னுள் மறை
த்து வைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற உத்தரத்தைச் சொல்லுத
லாம்.

உ-ம். “மாயையை யகன்று னடக்கக்காலெழுமோ
வாயிடை மாற்றபொன் றுண்டோ
போயொரு விடய முணமனம் வருமோ
பொருத்துறு பகலிர ஷுவோ
காயமு முயிருங் கலத்துவாழ் வுறமோ
கண்டன மெனவெனை யொருவர்
நீயறி வுறலிக் குரைப்பவ ருளரோ
நேரிதா யென்றன னிமவன்.”

மாயை பிசிவு அப்பெயரினைப் பிரிவுள் மறைந்தது.

(2). வியப்பு இறை.

அஃதாவது, ஒரு வினாவிற்கு அதனையே விடையாக
வும், பல வினாக்களுக்கு ஒன்றே விடையாகவுஞ் சொல்லுத
லாம்.

உ-ம். “என்பணி பூண்டா னிறைவன்.”

இதில், என்பணி யாது பூனெனவும், எலும்புப் பூனை
னவுமாம்.

உ-ம். “மாதவன்னைக் கொள்கதெது மந்திரஜீ சற்கேது
காதலுறு மஞ்சக் கரம்.”

84. துட்பவணி.

அஃதாவது, பிறர் கருத்தை யறிந்துகொண்டு கருத
தோடு கூடிய செய்கையால் ஏதிர்மொழி கொடுத்தலாம்.
இதனை வடநூலார் ஸுகுடிமாலங்காரமென்பர்.

உ-ம். “காதலன் மெல்லுயிர்க்குக் காவல் புரித்தநாத்
பேதைவ ராயம் பிரியாத - மாதர்
படரிருன்கால் சீக்கும் பகவவனை நோக்கிக்
குடநிசையை நோக்குத் குறிப்பு.”

இதில், மாதர் கூட்டத்தி லிருக்கின்ற தலைவி தலைவன்
கருத்தை யறிந்து, தன்செய்கையால் இரவிடை வருக
வென்று சொல்லிபது காண்க.

85. காவ்வெளிப்படுப்பணி.

அஃதாவது, ஒருவரது மறைத்த செய்கையை அதனைத்
தான் அறிந்த கருத்தோடுகூடிய தன்செய்கையால் வெளிப்
படுத்தலாம். இதனை வடநூலார் பிழிதாலங்காரமென்பர்.

உ-ம். “கடிமனைக்குக் காலையரு காவலற்குத் துஞ்சம்
படிவிரித்தா னோரணங்கு பாய்.”

இதில், காலையில் அமனி விரித்தலால் இராமுழுதும்
பரத்தை ய ரில்லிற் கண் துஞ்சாதிருந்தமை வெளிப்படுத்தப்
பட்டது.

86. வஞ்சநவிற்சியணி.

அஃதாவது, ஒருகாரணத்தால் திகழ்ந்த சத்துவமாகிய
குணத்தை மற்றொரு காரணக்கறி மறைத்தலாம். இதனை
வடநூலார் வ்யாஜோக்த் யலங்காரமென்பர். சத்துவமென்
பன: கண்ணீர் வர்த்தல் - புளகரும்பல் - விபர்த்தல் - நனை
தோன்றல் முதலியவாம்.

உ-ம். “தூலுயர்தோட் னென்னி பரிநொழுது கண்பணிசோர்
மெய்யியலார் தோழியர்முன் வேனென்ற - சொல்லுவராற்
பொக்கும் படைப்பாப்பின் மீதெழுந்த பூந்துகன்சேர்ந்
தெங்கன் கலுழ்த்தன வென்று.”

இதில், சோழனைக்கண்ட மந்தையர் தாங்கொண்ட
மயல்சோயினால் உளதாபிப கண்ணீர் வார்த்தைச் சேனா பரா
கத்தால் உளதாபதெனத் தோழியர்க்கு மறைத்தது காண்க.

87. குறிப்புநவீற்சியணி.

அஃதாவது, ஒருபொருளைக் குறித்துச் சொல்லவேண்
டியதை மற்றொரு பொருளைக் குறித்துச் சொல்லுதலாம்.
இதனை வடநூலார் கூடொக்த்யலங்காரமென்பர்,

உ-ம். “பிறன்புலத்தில் வாய்பயச்சொல் பெட்டிடன்கொள் காளா
யிறைவனடை சென்றனன்விட் டேரு.”

இதில், மறைவிடத்தில் பிறன்மணியான் வாய்ச்சொல்
லைக் கேளீர் கிற்கும் விடனைக்குறித்துச் சொல்லவேண்டிய
தைப் பிறன் வினைநிலத்தின நெல்லை மேய்கின்ற எருதைக்
குறித்துச் சொல்லியது காண்க. சொல் - நெல்லும் மொழி
யுமாம்.

88. வெளிப்படை நவீற்சியணி.

அஃதாவது, சிலைகையான் மறைத்தபொருளைப் புல
வன் வெளிப்படுத்தலாம். இதனை வடநூலார் விவ்ருதோக்த்
யலங்காரமென்பர்,

உ-ம். “பிறன்புலத்தில் வாய்பயச்சொல் பெட்டிடன்கொள்” காளா
யிறைவனடை சென்றனன்விட் டேரு - துறையெனைப்
பண்பி னுணரப் பகர்த்தான் குறிப்பாக்
கண்பினுயர் பாங்கு வயத்து.”

89. யுத்தியணி.

அஃதாவது, தனது மர்மத்தை மறைத்தற்பொருட்டுச் செய்கைபாற் பிறரை வஞ்சித்தலாம். இதனை வடநூலார் யுத்தியலங்கார மென்பர்.

உ-ம். “மாணிகழையா னன்பன் வடிவைப் படத்தெழுதும்
பானியிலங் கோர்சிலர்தன் பாங்கருற - காணிமுகம்
கோட்டினான் சித்திரித்த கோலவரு வின்காத்திற்
நீட்டினான் கன்னற் சிலை.”

இதில், தன் கணவன் உருவைக் கருப்புவில்லெழுதி வேறுபடுத்திப் பிறரை வஞ்சித்தது காண்க. பாணி-காலம்.

90. உலகவழக்கு நவீற்சியணி.

அஃதாவது, உலகவழக்கச் சொல்லைத் தழுவிக்கொண்டு சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் லோகோக்த்யலங்காரமென்பர்.

உ-ம். “வுண்ணனி பேசாமைத் தாறுமா தம்வரையிற்
கண்ணாமு டிக்கொண் டிரு.”

91. வல்லோர் நவீற்சியணி.

அஃதாவது, அவ்வுலக வழக்கச் சொல்லை மற்றொரு பொருளை உட்கொண்டிருத்தலாம். இதனை வடநூலார் சேகோக்த்யலங்காரமென்பர்.

உ-ம். “பறிமலர்ப்பூங் குஞ்சியீய் பாம்பேபாம் பிண்கா
வறியமுல கத்தென் றறி.”

இது, ஒருவன் மற்றொருவன் செய்தியைத் தன்னைக் கேட்க, அதன் சமீபத்தி லிருக்கின்றவனைக்காட்டி இவனுக் கே அது தெரியுமென்று சொல்லுங் கருத்தை யுட்கொண் டிருத்தல் காண்க.

92. மிடங்குதனவீற்சியணி.

அஃதாவது, ஒருவர் ஒருபொருளை அறிவுறுத்தற்குச் சொல்லிய சொல்லுக்கு மற்றொருவன் சிலேஷையினால்தல் எடுத்தல் படுத்தல் முகவிப இசைவிகாரத்தினால்தல் மற்றொரு பொருளைக் கூறித்தலாம். இதனை வடநூலார் வக்ரோக்த யலங்காரமென்பர்.

உ-ம். என்பிழைநெஞ் சிற்பொறுமென் றேதவர சென்பிழைசே மன்பொறுக்கு நெஞ்சுவென்றான் மாது.”

93. தன்மைநவீற்சியணி.

அஃதாவது, சாதி சுபாவ தருமத்தைப்பாவது தொழிற் சுபாவ தருமத்தைப்பாவது சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் ஸ்வபாவோக்த்யலங்காரமென்பர்.

உ-ம். “அப்பூருஞ் செஞ்சடைமே லம்புலியைப் பார்த்துப்பேர்த் தெப்போதஞ் சேத்துப்பூத் தென்னுமே - வெப்போடும் வாலகோட் டாநிற்கும் வாலக்கா வானிற்கு மாலக்காட் டான்பூ ணரா.” இது சாதித்தன்மை.

“புதுமணத்த காதலனும் பூவையும்புன் வாயி லெதிருற்று நாண்டமர்கண் டெய்திக் - கதுமென் றொருவர்க் கொருவர் வழிவிடப்பல் காற்பின் னிருவரும்போய் மீள்வ ரெதிர்.” இது தொழிற்றன்மை.

94. நிகழ்வினவீற்சியணி.

அஃதாவது, முன் நடந்ததையேனும் பின் நடப்பதை யேனும் அப்போது நடக்கிறதாகச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் பாலிகாலங்காரமென்பர்.

உ-ம். “பிரிவுணர்ந்த வக்கானப் பேதைவீழிக் கஞ்சஞ் சொரிதரளம் யான்றார நாட்டின் - மருவலுறு

மிப்போதும் காண்கின்றேனெஞ்செய்கோ விக்ஷிதற்குத்
துப்போது தோழி குழந்தை." இது நடந்தது.

95. வீறுகோளணி.

அஃதாவது, செல்ல மிகுதிபை யேனும், புழந்தைக்க.
ஒரு சரித்திரத்தைப் புகழ்பொருளுக்கு அங்கமாகவேனும்.
சொல்லுதலாம். இதனை வடநாலார் உதாத்தலங்காரமென்பர்.

உ-ம். "மணிப்பொற் குழைகொண்டு கோழியெறி வாழ்க்கை
யணிப்பொற் கொடிகா னாவள்." இது செல்லமீதுதி.
"உமையா னருத்தலஞ்செய் யென்கச்சி பூரே
யெமையான் பரமற் றிடம்."

96. மிகுதி நவீற்சியணி.

அஃதாவது, ஆச்சரியப்படத் தக்கதாகவும் பொய்யாக
வும் இருக்கின்ற கொடை சௌரிய முதலியவற்றைப் புகழ்
தலாம். இதனை வடநாலார் அத்யுத்தியலங்காரமென்பர்.

உ-ம். "ஒதுபுகழ்ச் தாதாவாய் நியுறவிப் போதுவதி
லாதுலர்கள் கற்பகமா னார்." இது பெருங்கொடை.
"உன்பிரதா பத்தழலின் வற்றுகட லொன்னலர்மா
னன்னவர்கள் னீரினிகழற் தன்று." இது சௌரியம்.

97. பிரிநிலை நவீற்சியணி.

அஃதாவது, பெயர்ச்சொற்களுக்கு உறுப்பாற்றலான்
மற்றொரு பொருளைத் தந்துரைத்தலாம். இதனை வடநாலார்
நிருத்தியலங்காரமென்பர்.

உ-ம். "நலரையில ராக்குபழி கன்னுதலால் கேத
வரவனென் றன்னையறை வார்."

98. விலக்கணி.

அஃதாவது, பிரசித்தமானதாகியும் அபிப்பிராயத்தோடு கூடியிருக்கின்ற விலக்கைச் சொல்லுதலாம். இதனை வட்டாலார் ப்ரதிஷேதாவங்காரமென்பர்.

உ-ம். “தூதாடிவோய்குத மன்ற சொரிணைகள்
மீதாடிபூசவிது மெய்.”

இதில், போரிற் குதத்தன்மையின் இல்லாமை பிரசித்தமாக உளதாகவும், அன்றென்னும் விலக்கு நீ குதாட்டத் தன்மீப் போரிற் சமர்த்தன் அல்ல பென்னும் இகழ்ச்சியை உட்கொண்டிருக்கின்றது. இது சஞ்ஞிக் குச் சொன்னது.

99. விதியணி.

அஃதாவது, பிரசித்தமாகிய பொருளின் விதியானது ஒர் அபிப்பிராயத்தோடு கூடியிருதலாம். இதனை வட்டாலார் வித்யலங்கார மென்பர்.

உ-ம். “சூயிலுயிலே யாகுக் குவலயத்திற் சீர்மிக்
சூயர்வசத்த கால முறின்.”

இது, சூயிலுக்குக் சூயிற்றன்மையை விதித்தல் வினாப் இளவேனில் வரின் மதுரவோசையைச் செய்யுமென்பதையுட்கொண்டிருக்கின்றது.

100. ஏதுவணி.

இதனை வட்டாலார் ஹேத்யலங்கார மென்பர். இவ்வணி இரண்டு வகைப்படும்.

(1). காரணத்தைக் காரியத்துடன் சேர்த்துச் சொல்லுதல்.

உ-ம். “பெருக்கிக் டோன்றமே பெய்வனையார் செஞ்சிற்
பொருத்தாட நீர்த்தற் பொருட்டு.”

இதில், ஊடல் தீர்த்தல் - காரியம். தோஷங்கல் - காரணம்.

(2). காரணத்தையும் காரியத்தையும் அபேதப்படுத்துச் சொல்லுதல்.

உ-ம். “கூர்கொனெடு கேலுடைகக் கொன்கடைத்தட் பார்வையே சீர்கொன்கவி வாணர் திரு.”

சொல்லணி.

இனி, சொல்லணி மடக்குஞ் சித்திரமுமென இருவகைப்படும். இவை பொருளணிபோற் பெரும்பயனுடைபவனமைவானும், விரிதலானும் கூறலாம்.

மேற்சொல்லப்பட்ட அணிகளுள் செய்யுளகத்து இரண்டு முதலியன கூடிவரின், ஒருவர் அணியும் பல அணிகளின் கூட்டத்தைப்போல மிக்க அழகைச்செய்து நின்றலால் வேறணியாகவே கொள்ளுதலுண்டு.

அது சேர்வையணியும் கலவையணியும் என இருவகைப்படும்.

1. சேர்வையணி.

அஃதாவது, எள்ளும் ஆரிசியுஞ் சேர்ந்தாற்போல விளங்குகின்ற பேதத்தையுடைய பல அணிகளது சேர்கையாம். இதனை வடநாலார் ஸம்ஸ்கிருஷ்ட்யலங்காரமென்பர். இவ்வணி மூன்று வகைப்படும்.

(1). பொருளணிச்சேர்வை.

அஃதாவது, பொருளணிகள் பலசேர்ந்து வருதலாம்.

உ-ம். “காரிகு ஸந்தம் கணப்பூசல் தோன்றிமெயம்
மரிசியைவா னம்பெய் வதுமானும் - பேருலகிற்
நீயரைச்சேர்க் தாங்கே சிறிதும் பயன்படா
வாயினவா லந்தோ விழி.”

இதில், இரண்டு தற்குறிப்பும் ஒர் உவமையுஞ் சேர்ந்து
வந்தமை காண்க.

(2). சொல்லணிச்சேர்வை.

அஃதாவது, சொல்லணிகள் பலசேர்க்கு வருதலாம்.

உ-ம். “கந்தரங் காணத் தனிற்சென் றடங்கிலென் காசிக்கரே
கந்தரங் காணந்த கண்ணிலென் கன்னியர் கட்டளக
கந்தரங் காணந்த நின்ரு டெழிற்செந்தில் கண்டிழைநஞ்சிக்
கந்தரங் காணந்த கல்கச் சணனங் கடந்திலரே.”

இதில், நிரோஷ்டகமும் யமகமும் கலந்து வந்தன.

(3). சொற்பொருளணிச்சேர்வை.

அஃதாவது, சொல்லணியும் பொருளணியுஞ் சேர்ந்து
வருதலாம்.

உ-ம். “ஆன்றூர்ந்த காலி னளியாடு பூந்தேன்
மான்நீன்ற வேரன் மணியீர்க்க வுண்மாச்
சான்றோங்கு கோட்டிற் றயங்குமணி முத்தோ
டேன்னூர்ந்து நாட்டி னடக்கவெழு மார்த்து.”
“ஆன்றூர்ந்த காலினளி யாடுபூக் தேன்மான்
நீன்றவே ரன்மணி யீர்க்கவுண்மாச் - சான்றோங்கு
கோட்டிற் றயங்கு மணிமுத்தோ டேன்னூர்ந்து
நாட்டி னடக்கவெழு மார்த்து.”

இது, ஒரேசெய்யுள் கவிவிருத்தமாகவேணும் வெண்பா
வாகவேணும் வாசிக்கப்படுதலாற் பிறிதுபொட்டே சின்றுஞ்

சொல்லுமியும், மலையினது பெருஞ்சம்பந்தைச் சொல்லுதல்
வாழ்கிறகோனென்னும் பொருளணியுமாம்.

2. கலவையணி.

அஃதாவது, பாலும் நீருஞ் சேர்த்தாற்போல கிளக்
காத பேதத்தையுடைய பலவணிகளது கலப்பாம். இதனை
வடநாலார் ஸங்கரமென்பர். இவ்வணி நான்குவகைப்படும்.

(1). உறுப்புறுப்பிக்கலவை.

அஃதாவது, ஒன்று தலைமைத்தாயும் ஒழிந்தன தலை
மையிலனைவாகியும் கலந்துவருதலாம்.

உ-ம். “காற்றினசை தாருசீழல் கண்மதிய மென்னுமரி
யேற்றிற் றமிப்புண் டிகெருமை - தோற்றருவி
னல்வெணுமால் யானை யவயவத்துண் டோடென்று
சொல்லுவே தோன்றந் துடித்து.”

இதில், மதியம் என்னும் அரியேறு அல் எனும் மால்
யானை என்னப்பட்ட இரண்டு உருவகங்களும் அவயவத்
துண்டோ வென்னுந் தற்குறிப்பிற்கு உறுப்பாதலால், உறுப்
பாகிய உருவகத்திற்கும் உறுப்பியாகிய தற்குறிப்பிற்குங்
கலப்பாம்.

(2). நிகர்தலைமைக்கலவை.

அஃதாவது, பலவணிகளுந் தலைமை யுடையனவாய்க்
கலந்து வருதலாம்.

உ-ம். “அங்குலி யாற்கா சே. திக் கற்றைகீக் குதல்போ லல்லைத்
திக்கடன் கதிரா லீக்கல் செய்துமு றெகண் போலும்
பங்கய மலர்ப டைத்துப் பாருல கதனின் மேய [றும்.]”
கங்குன்மான் முகஞ்சு வைய்கின் றன்னெனக் கருத தோன்

இதில், உறுப்புகளாகிய இரண்டு உலமைகளா துந் தோன் றஞ்சுந்திரனை வினைமுதலாகவுடைய இராத்நிரியின் பூதக் கம்பனத் தற்குறிப்பு, திண்களிலும் இராத்நிரியினர் தலைநித் தலைவிகளின் செய்கை யாரோபமாகிய சுருங்கச் சொல்ல ணியை உட்கொண்டே தோன்றுகின்றது. சுருங்கச் சொல் லை உட்கொள்ளாமற் போனாற் கம்பனத் தற்குறிப்பிற்கு வேறோராதாமில்லாமையால் இரண்டு உலமைகளுந் தற் குறிப்பையுஞ் சுருங்கச் சொல்லையுஞ் சமமாகத் தோன் றச் செய்கின்றன; ஆதலால் அவ்விரண்டும் நிகராயின.

(3). ஐயக்கலவை.

அஃதாவது, இதுவே அதுவே வென்று ஐயுறப் பல் அணிகள் கலந்து வருதலாம்.

உ-ம். “அழற்கெவாய் காச மடியிலுள தேற்பல்
பழந்தருவா லுண்டோ பயன்.

இதில், பாம்பின் செய்தி வர்ணிக்கப்பட்டிக் கொண்டி ருப்ப, அரச னரண்மனைவாழ்வி லிருக்குங் கொடியோனது செய்தியுந் தோன்றுகின்றது. இங்கே பாம்பின் செய்தி வர் ணியமாகக் கொடியோனது செய்தி அவர்ணியமாயிற் சுருங் கச்சொல்லலாம்; அங்ஙனமன்றி, வர்ணியமாகிய கொடி யோன் செய்தி தோன்றுதற்பொருட்டு அவர்ணியமாகிய பாம்பின்செய்தி சொல்லப்பட்டதென்றாற் புனைவிலி புகழ்ச் சியாம்; அங்ஙனமன்றிப் பார்க்கப்பட்டிக்கொண்டிருக்கின்ற பாம்பின் செய்கையை வர்ணித்தலாற் சமீபத்திருக்குங் கொ டியோன் செய்தி வெளிப்படுத்தப்படின், இரண்டும் வர்ணி யங்களாதலாற் புனைவுளிகிலைவாம்; என்று இவ்வாறு ஐயுற மூன்றணிகள் கலந்து வந்தமைகாண்க.

(4). ஒரு தோட்ப்பொதுக்கல்வ.

அஃதாவது, ஒரு பாட்டிற் சொற்களைத்தும் ஒரு பொருளையே சொல்லாற்ப அப்பொருளில் இரன்' -னிக னின் இலக்கணம் உண்மையால் அங்விரண்டித் தே ன்று தலாம்:

உ-ம். “தேவீஸ் வாயிற் கடரு நிலாமணி
யால வாலத் தவிர்மதி யாற்புனல்
கால வாய்ந்த கதிர்மணி முல்லையின்
கோல நாண்மலர் கொய்வதற் கெய்தினான்.”

இதனுட் சொல்லப்பட்ட பொருள் செல்ல மிகுதியைச் சொல்லுதலென்னும் இலக்கணத்தால் விடுகோளும், சம்பந் தமிழ்லாதிருப்பச் சம்பந்தத்தைக் கற்பித்தலென்னும் இலக் கணத்தால் உயர்வு கவிரியுமாம்.

அணியிலக்கணம்

மு ற் றி த் து.

